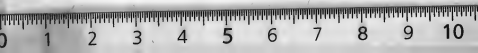

Bibliotheca

*M. Hyacinthi Theodori Baron,
Antiqui Facultatis Medicinæ
Parisiensis Decani, nec non
Castrorum Regis et Exercituum
Protomedici.*

Louis de Neuville est le Chevalier de Jaucourt qui s'étant adonné à l'étude de la Médecine malgré son famille, ne voulut pas prendre ses degrés sous son véritable nom par condescendance pour ses parents.

1967

30258

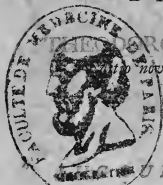
30.258

DISSERTATIONES MEDICÆ
 QUARUM PRIOR
 ΠΕΡΙ ΤΗΣ
 ΑΛΛΑΝΤΟΕΙΔΕΩΣ
 S I V E
 D E
 MEMBRANA ALLANTOIDE
 VERSATUR,
 AUTHORE
 LUDOVICO DE NEUFVILLE, M. D.
 POSTERIOR
 ΠΕΡΙ ΤΗΣ
 Ν Υ Μ Φ Η Σ
 S E U
 D E C L I T O R I D E
 DISSERIT,

AUTHORE

THEODORO TRONCHIN, M. D.

editio nova, emendatio, accuratio.

30258

UNIBATAVORUM,
 Apud JOHAN ET HERM. VERBEEK;
 MDCCXXVL

QUATUM PRIOR

THE

102

21 VIE

MEMORANDUM ALLANTOIDE

WERSATUR

MOORE

POSTERIOR

THE

2

SEU

DECEMBER

DECEMBER

DECEMBER

DECEMBER

DECEMBER

DECEMBER

DECEMBER

DECEMBER

BIBLIOPOLAE:
LECTORI.

 n Dissertationes binas Medicas
rarissimas, quas ob intactorum
argumentorum hactenus dele-
ctum singularem, & praesertim
ut sollicita Curiosorum Philiatorum ex-
pleremus vota, nunc elegantius & accu-
ratus quam quum primum prodierunt,
evulgandas denuo curavimus, operam
nostram nemini displicituram confidentes.
Hæc autem si ad genium tuum sapiant,
Benevole Lector, alia non pauca haud
absimilia deinde simul a nobis edenda
quemadmodum polliceri non dubitamus, sic
te avide perlecturum, tibi facile persuade-
ris. Vale.

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS
DE
ALLANTOIDE HUMANA.

QUAM
PRO GRADU DOCTORATUS
LUGDUNI BATAVORUM
ADIPISCENDO

Scriptit

LUDOVICUS DE NEUFVILLE,

Die 21 Augusti

M D C C X X X.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1911

ALL INFORMATION CONTAINED
HEREIN IS UNCLASSIFIED

DATE 05-01-2001 BY SP-6

AMERICAN UNIVERSITY

OF THE DISTRICT OF COLUMBIA

1911

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1911

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1911

DISSERTATIO MEDICA
DE
ALLANTOIDE
HUMANA.

§. I.

Convenit inter omnes Duas
Anatomicos, duas membranas habet
dari membranas foe- Foetus.
tum in utero invol- Chorion
ventes, quarum una & Am-
nion.

Chorion, altera *Amnios* dicitur. Mem-
brana illa exterior, totum foetum cum
membranis ac humoribus ad eum perti-
nentibus, ambiens, à venarum arte-
riarumque in ipsa, tanquam in choro
congerie, *Fabricio* Chorion vocatur.

Vel si mavis cum *Plempio* ejus Etymo- Chorii Et
logiam à graeco *χαῖριον*, quod parvum tymon.
locum significat, quo foetus nempe
concluditur, hoc ut valdè incertum,
ita & parum interest. Secundinae no-
mine donatur à *Galeno*, qui caeterum

annotante *Columbo*, (a) humanam non descripsit.

Figura. Figura ejus in variis animalibus diversa, ut benè à multis observatum, in mulieribus orbicularis est. Membrana ipsius substantia, prioribus mensibus exilissima, tractu temporis crassescit. Constat tenuibus, squamosis, **Textura.** membraneis pelliculis. Eà quâ respicit uterum maternum parte lustratâ, observavit *Hobokenus* (b), hujus membranae rugositatem, pinguedinis nonnullius propaginibus, ac quasi venosis & arteriosis, sine ordine obvenientibus, sparsim superficiem occupantibus, filamentis tenerrimis comitatam: Interiorem ejus partem haud perfunctoriè inspiciens, non potuit animadvertere aliam esse, nisi aliquo modo continuatam, sed tenuem, fibrosam, retiformem texturam, magis, minusve, à rubentibus memoratis filamentis occupatam.

Hinc vasa quibus insignitur, sunt
ve-

(a) *Reald. Columbus de Re Anatomica, Venet. 1559. fol. Edit. prima. lib. xii. cap. 17.*

(b) *Nicol. Hobokenus Anatomia Secundinae Humanae, Trajecti ad Rhenum 1669. in 8. sect. 1. cap. 2. Artic. 3.*

venae & arteriae, quarum insignes ramificationes in glanduliferis cunctas ejus partes perreptant, quae multis in locis concurrentes, rubicundas maculas efformant, harumque beneficio, utero connectitur. In Placentiferis vero per ejus partem mediam, ubi scilicet Placentae cohaeret, vasorum sanguineorum myriadibus superbit, at extra Placentae circumferentiam nullis dari, primus verè dixit, *Gab. Fallopius* (a), *Hobokenus* postea (b), & denique *Ruyschius* (c) probavit contra *Bidloo*, qui non minùs erroneè, ubique per hanc membranam, vasa sanguifera dispersa delineavit (d), quàm dùm etiam Arachnoideae membranae, ea adscripsit (e). Haec membrana in hominibus, uno solum in loco, utero adnascitur, in aliis animalibus hic connexionis modus, pro animalis diversitate, plurimùm variat. Usus ejus vide-

Vasa Arteriae & Venae ubique in brutis; Sed non ita in hominibus.

Error B dloj de hâc re.

Ufus Chorij.

A 5

(a) In *Observ. Anatom. Venet.* 1562. in 8 primum editus.

(b) *Lib. mem.*

(c) *Epist.* 9. & 13.

(d) *Gotof. Bidloo Anatomia Corp. humani. Amstel.* 1685. fol. max. in *Tabulis Secundinarum.*

(e) *Tab.* 8. *Fig.* 5.

tur, liquorem alendo foetui idoneum imbibere, vasa umbilicalia fulcire, atque carunculas in glanduliferis, & placentam in placentiferis sustinere.

§. II. Membrana interior foetum proximè involvens, & molliter excipiens, Ἀμνίον, Ἀμνίον, Graecis vocatur, Latinis amiculum, indusium, quod delicatè foetum amiciat. Chorio blanditer accumbens, non tamen

Situs.

nisi superiore parte adnexa. Haec, figurae fere ovalis, maximè tenuis & simplex est, quamvis duplex *Fabricio ab Aquapendente* (a) apparuerit, qui fortè in membranam Urinariam incidens, putavit eam esse partem Amnii.

Textura.

Mollis est, laevior ac politior parte internâ, externâ inaequalior, candida & pellucida, laxo intervallo à

Nullis vasis sanguineis donatur in homine.

foetu distans, nullis vasis sanguineis haftenus demonstratis donata, rectè inter alios animadvertente *Hobokeno* (b), quicquid contraxerint, *Vesalius* (c), *Baubinus*

Lau-

(a) *Hieron. Fabricii ab Aquapendente de Formae Foetu Patavii 1604. fol. Ed. prima in lib. 1. cap. 7.*

(b) *Lib. mem.*

(c) *Anat. Corp. Hum. l. 5. c. 17.*

(a), *Laurentius* (b), *Whartonus* (c), *Needhamus* (d), *Graafius* (e), *Diemerbroekius* (f), alique Celebres Viri, qui vel in brutis cum *Ruyfchio* (g) ea viderunt, vel ratio- ciniis, potiusquam autopsiâ, homini- bus quoque tribuerunt.

In se continet liquorem sublaeteum, Continet
in sili-
quorem
nutriti-
tium. perpetuò renovatum, nonnihil mucosum, seu oleosum, fero lactis haud ab- similem; ad ignem tamen concrescen- tem, ut albumen ovi, colliquamentum *Harveo* dictum (b), cui foetus quasi innatat, ipsi recens nato adhaeret toto corpore, atque ab obstetrice aquâ re-
pi-

(a) *Casp. Baubini Theatrum Anatomicum. Fran-
cof. 1621. in 4.*

(b) *Andr. Laurentii Hist. Anatomica Corp. Hum.
Paris. 1600. fol. in lib. 8. cap. 5.*

(c) *Thomae Wharthoni Adenographia. Londini
1656. 8o. in cap. 35. de Placentâ Uteri.*

(d) *Guahb. Needham Disquisit. Anatomica de For-
mato Foetu Lond. 1667. 8o. in cap. 3.*

(e) *Regn. de Graeff. Traſſat. de Mulierum Orga-
nis Generat. inſervient. Lugd. Bat. 1672. 8o. in
capite 15.*

(f) *Jsbrand. de Diemerbroeck Anatomia Corp.
Hum. Ultraj. 1672. in 4. in libr. 1. cap. 31.*

(g) *Theſauro 3. N. 20. Tb. 4. N. 49.*

(b) *Gul. Harvaei Exercitat. com. de Generat. A-
nimal. Lond. 1651. in 4. primum edita, in Exercit.
de Uteri Membranis.*

pidâ , pauco vino , butyro , similibus
ve detergetur ; caeterum ab urinoso li-
quore , copiâ , sapore , odore , benè
distinguendus , nec cum eo confunden-
dus , ut inter alios fecerunt , *Deusin-*
gius (*a*) , & *Riolanus* (*b*) . Illum e-
nim excrementitium , hunc verò foetui
nutritivum esse , verisimiliter conjici-
tur , 1°. quia tale liquidum in ore ,
Oesophago , ventriculo foetus reperit-
tur , quale est in Amnio ; 2°. quia il-
lud liquidum copiosum in initio , pau-
latim minuatur , nec aliâ ratione con-
sumi videatur , quàm à foetu .

Statim ac
foetus eo
ali ince-
pit , Uri-
nam blan-
dam se-
cernit ,
Quâ vesi-
ca sensim
repletur :
Quaeritur
quò dein
fluat ?

§. III. Hoc igitur liquore foetum
ali in initio , supponunt plerique Phy-
siologorum . Tum autem statim ac sic
nutriri inceptit , ejus Renes eò majores ,
quò origini propiores , laxiores-
que , assiduò quamvis valdè paucâ co-
piâ , in pelvim per Uretheres , ad ve-
sicam fecernunt blandam urinam , ne-
quaquam acrem , nec salsam , multum-
ve coloratam . Tali Urinâ sensim ac
fine

(*a*) *Ant. Deusingii Genesis Microcosmi. Gronin-*
ga 1653 12. in sect. 1. Part. 3.

(*b*) *Joh. Riolani (filii) Schola Anatomica. Paris.*
1608. 8°. in *Libr. de Foetu Hum. cap. 1.*

sine sensu vesica repletur, ità ut jam in foetibus trium, quatuor mensium, semper plena reperta fuerit ex constanti observatione (a). Renibus nihilominus pergentibus urinae secretionem conficere, quam vesica non amplius continere valet, quò igitur defluat postea, magno opere inter Medicos quaesitum est?

§. IV. In Brutis non diù ambigunt respondere Anatomici Veteres & Recentiores, urinam per canalem perivium, *Ὀυραχὸν* Graecis, Urachum Latinis dictum, ad umbilicum quem transit extensum, in membranam *Ἀλλαντοΐδην*, farciminales, deduci: Quam membranam olim Antiqui, in animalium dissectionibus exercitati, invenerunt, descripserunt. Recentiores post eos, in his operam impendentes, idem pro verissimo confirmarunt; inter quos, ex professo hoc examinarunt, *Needham*, & *Hobokenus*, qui saepè, repetitis operosis observationibus, non modò

Quod ad bruta, Respondetur in Allantoidem, quae in illis existit,

(a) Graviter errantibus *Harvaeo*, *Courvaeeo*, *Varolio*, *Moebio* &c. qui putarunt Foetum, toto tempore quo in utero detinetur, non plus urinae secernere, quam vesica continere potest.

dò Allantoidis in brutis existentiam stabilierunt, omnibusque servatam, spectandam obrulerunt, verùm ejus structuram, magnitudinem, texturam, varietatem, usum, ubique in suis libris nos docuere. Cl. *Heisterus*, qui eam in dubium vocaverat, institutis in vaccâ experimentis, reperit, & candidè descripsit in Eph. Nat. Curios. (a). *Everhardus* verò (b) præjudicio ab Harvaci autoritate ductus, imò & *Mauricaeus* (c) in reliquis tam exactus observator, inscien-ter in brutis negaverunt. Res enim hæc in præsentî nullum dubium patitur, nec certè de Brutis controvertitur.

Circa hominem tres sunt sententiae diversae.

§. V. Sed de homine maxima quaestio jactatur, an etiam in eo, urina ex vesicâ plenâ, per urachum in aliquam membranam ALLANTOIDEM diffundatur? Plurimi ità affirmant, plerique verò negant, licet ipsi inter se non consentiant, quò illa effluat ex

(a) *Centur. 6. Obs. 24.*

(b) *Anton. Everhardus in Libello de Hominis Brutiq. Exortu. Medioburgi 1661. in 12. edito.*

(c) *François Mauriceau Traité des Maladies des Femmes Grosses &c. Paris. 1681. 4. Edit. prima in lib. 2. cap. 3.*

vesicâ. Nam quidam (a) per urethram evacuari contendunt. Alii (b) in Amnion effundi. Sunt (c) qui inter Amnion & Chorion emitti malunt.

§. VI. Priorum opinio ex eo refutatur, quod missionem Urinae per urethram impediatur, quod obstaculum sphincteris non superandum, nisi vi inspirationis, & actione muscutorum abdominalium. Nunquam enim naturaliter urinam reddimus, at solummodò horum muscutorum ope, qui soli vesicae sphincterem aperire valent. Nunc autem, cum ferè sit extra omne dubium positum, hos musculos nunquam ante re-
Prima refutatur,
probando Urinam,
per Urethram non evacuari.

(a) Inter quos Thom. Bartholinus in *Anatom. Lugd.* 1641. 8. editâ primùm, lib. 1. cap. 37. Joh. Riola-
 nus *Anthropographiæ* lib. 6. cap. 3. & 4. Ambr. Pa-
 raens in *Operib. Chirurgicis Gallicè & Lannè impres-*
sis, in fol. lib. 2. cap. 35.

(b) Ex quibus Carol. Drelincurtius in *Libello de Hum. Foetus Membranis primùm edito Lugd. Bat.* 1683. in 12.

(c) Gab. Fallopius in *Observation. Anatomicis*, Venet. 1562. 8o. primùm excusis. & H. Fabricius ab *Aquapend. de Form. Foetus* l. 1. c. 7.

nales agerent in foetu, multa hinc orientur incommoda, quale est, ex. c. Evacuatio faecum in Amnion, nullo casu naturali adhuc observata. Sed 2°. demus musculos abdominales agere in foetu ante respirationem, dico tunc, urinam effluxuram esse ubi potest facilius, hoc est per Urachum, tali texturâ donatum, ut transitui urinae non obstat, multò minùs illi resistat câ vi, quâ resistit sphincter Vesicae, observante jam olim *Galeno* (a), praesertim eo tempore, quo matre decumbente, ad libellam cum Urethrâ positus est. 3°. Cùm Pudendi clausura aliquandò in utroque sexu evenerit, cujus exempla proferuntur apud *Sennertum* (b), *Mauricaeum* (c), &c. hoc saltem demonstrat, in his casibus urinam transire non potuisse per urethram. Ex dictis hæc (§. vi.) consequitur, illud quod refert *Harvaeus* (d), Vesicâ compressâ, urinam potius per pudenda, quàm per urachum elabi, id praeter naturam accidere, & non

(a) *De Usu Partium* l. 15.

(b) *Prax. Med. Libr. 4. part. 1. sect. 1. cap. 3.*

(c) *Mauriceau Liv. 2. Chap. 3.*

(d) *De Humorib. & Membran.*

non nisi in mortuis locum habere, dum scilicet sphincter vesicae, collum ejus non amplius constringit.

§. VII. Error eorum, qui Urinam ^{2a. sententia quae Urinam in Amnion irrepperit. Refutatur.} in Amnion colari autumant, ex eo solo oriri videtur, quod liquorem in Amnion contentum, excrementitium crediderint, quae res est falsa. (§. II.)

Aliter, si supponant liquorem Amnii non excrementitium esse, quis non videt, eum usibus nobilioribus destinatum, ab urinâ corrumpi debere. Praeterea, vidimus eadem (§. II.) laticem Amnii, colore, odore, ab urinoso multum discrepare.

§. VIII. Haec bene animadvertentes ^{3a. Opinio refellitur, quae urinam ferri inter Chorion & Amnion dicit.} *Fallopious & Aquapendens*, statuerunt primi ex recentioribus, urinam ferri inter Amnion, & Chorion. *Diemerbroekius* (a), non valde ab hac sententiâ discedit, volens urinam inter membranam urinariam & Chorion contineri. Ast, magni hi Viri non simul attenderunt in hoc casu, urinam brevi fluxuram esse in ipsam Amnion, ratione ejus situs, laxae texturae &c. quod est

(a) L. I. C. 37. Oper. meum.

est idem incommodum praecedenti (§. VII.) notatum. Adde, manifestum esse, Urinam foetus humani nec comprehendi inter Chorion & Amnion, neque inter Chorion & Allantoidem, ob arctum harum membranarum inter se nexum.

An ergo
it urina in
Allantoi-
dem?

Duae dif-
ficultates.

§. IX. Opiniones (§. VI. VII. VIII.) refutatas, tutari tamen maluerunt Cl. Viri, quam admittere, urinam per Urachum in Allantoidem emitti 1°. quia Urachum impervium, & urinae transitum denegantem crediderunt, 2°. quoniam imprimis nullam in homine dari Allantoidem pro certo habuerunt. Expendamus igitur an haec duo vera sint?

Prior ab
imperfora-
tione
Urachi
ducta.

§. X. Quod attinet ad perforationem Urachi, licet multi & Celeberrimi Viri (a) eam negent, sicque urinae transitum per eum, sublatum arbitrentur, contrarium tamen liquet & injectionibus, & quandoque ipsa autopsia. Injectionibus, nam inflata vesica, liquor per Urethram injectus, per

ura-

(a) Baubin. *hist. Anat. Avant. de form. foetu* c. 2. Everhardus *Libr. cit.* Bartholinus *hist. Animal. rarior.* Ruysch. *Tb. 4. N. 30. Tb. 5. N. 57. Tb. 6. N. 83.* & quot alii?

urachum prodibit. Imò, urethrâ con- Examina-
tur;
& offen-
ditur per
vium esse
strictâ, & vesicâ liquore impletâ, si
tùm eam leniter premas, per urachum
manat liquor. Autopsiâ etiam perfo-
ratio Urachi in infantibus non semel
visa fuit (a). Hoc ipso anno, Egreg.
Anatomes Prof. ALBINUS, publicè
Medicinæ studiosis ostendit Urachum
adulti 24. ann. ad unius pollicis pro-
funditatem pervium, per quem aqua,
ex vesicâ faciliter erumpebat. Haud
tamen diffiteor illam perforationem o-
culis plerumque velari testibus *Paraeo*
(b) *Needhamo* (c) *Graafio* (d) &
aliis.

RIDLEJUS (e) idem quàm ob- Experi-
mentum
Ridleji
circa hoc
servasset, experimentum dein fecit,
totam hancce rem illustrans, nimisque
curiosum, ut reticeatur. Accuratus ille
Anatomicus, post quam Urachi foetus,
ex vesicâ exitum per stylum & flatum,
omni operâ adhibitâ, incassum tenta-
verat;

(a) *Vid. Diemerbr. L. 1. c. 31.*

(b) *Paraei Oper. L. 2. C. 35.*

(c) *De form. Foet. c. 4.*

(d) *De mul. Org. C. 15.*

(e) *Observ. Med. Pract. & Physiol. Auth. Ridleji:
Lond. 1703. 8o.*

verat, vesicam illam, aquâ fontanâ
 (cujus tria cochlearia integra capiebat)
 repletam, fundo deorsum posito, filo
 suspendit, quam totam spatio tridui,
 per urachum in vas suppositum, lentè,
 & guttatim transiisse observavit. De-
 mùm inversâ priùs vesicâ, & intruso
 prudenter subtùs digito, in rugosam
 ejus tunicam versùs fundum, eo loco
 ubi de eâ procedit Urachus, papillam
 quamdam oculis detexit, cujus apice
 forficibus abscissâ, statim visui incurrit
 perforatio. Hinc intrusum specillum,
 expeditè in Urachum pervenit. Postea
 adaptato tubulo, eum cavitate pennae
 anserinae fermè donatum deprehen-
 dit.

Occur-
 rit Paraci
 objectio-
 ni.

Objecta autem a *Paraeo* (a), *Mau-
 ricaeo* (b), aliisque mota, videlicet,
 urinam permeare non posse Urachum,
 quia aër ipse inflando per eum transire
 nequit, multùm nos morari non de-
 bent, quùm Muschenbroekianis expe-
 rimentis constet; ac in Medicis notis-
 simum sit, aquam quorundam corpo-
 rum

(a) *Lib. cit.*

(b) *Libr. 3. cap. 3.*

rum poros, aëri impenetrabiles pervadere. Igitur Aëre non admissio, urinae nihilominus transitum praebere Urachus; Nec ad hoc negotium, eum perforatum valet, necessario sequitur. Etenim, ut taceam quod negari nequit, Fuere homines qui aquam per Umbilicum reddiderunt, sicut legitur apud *Fernelium* (a), *Laurentium* (b) *Sennertum* (c), *Highmorum* (d), *Hildanum* (e), *Cabrolium* (f), *Ephem. Nat. Curios.* (g), *Act. Ac. R. sc. Paris.* (h), *Trans. Ph. Angl.* (i), Et nescio ubi non? Ut hos inquam omnes casus fileam, nonne credi potest, Urachum talis esse texturae, ut per eum Urina sensim sese insinuare valeat? emiscere.

haec

(a) Fern. Libr. 6. Pathologiae Cap. 13.

(b) Laur. Hist. Anat. L. 8. quæst. 17.

(c) Senn. l. Prax. 3. part. 8. Sect. 2. Cap. 10.

(d) High. Disq. Anat. L. 1. part. 4. Cap. 7.

(e) Hild. Cent. 1. Observat. 52, 97. Cent. 2. Observat. 58. Cent. 3. Observat. 37.

(f) Cabrol. Observat. Anat. 20.

(g) Ephemer. Natur. Curiosor. Ann. 3. Observat. 129. & 208. &c.

(h) Act. Ac. Reg. Scient. Paris. an. 1701. pag. 24. Ed. in. 4.

(i) Trans. Philosophic. Anglic. Comp. Tom. 4. pag. 96.

haec Conjectura sequentibus argumētis stabiliri videtur.

Praeterea. Primò, quòd substantia Urachi semper reperiatur turgida liquore, colore, sapore, odore, urinam referente, & lotii quid spirante. 2º. quia cùm mucosa tunica Intestinatorum vasculosa à *Leeuwenhoekio* sit demonstrata, non absimile est, nec ab Analogiâ abhorrens, mucosam Urachi substantiam, esse quoque vasculosam. 3º. quoniam Urina, aequè facilè permeabit haec mucosa vasa, quàm alia fluida, vasculosas cartilagine, ossa, &c. vel quàm Chylus per Lactea Vasa, quorum orificia, fide adhibitâ eidem *Leeuwenhoekio* (a), vix admittent particulas crassitie 1000000000^{ae} partis grani fabuli, magnâ interim Intestinatorum cavitate apertâ hoc tempore; vel, si MAVIS, non difficiliùs quàm crassiores partes Seminis, quæ transeunt per vasa spermatica Testiculorum, quorum amplitudo vix ac ne vix percipitur. Certè Urina magis juvatur in ejus motu per musculum Detrusorem &c. quàm ullus dicto.

(a) Vol. 2. Epist. Physiolog. 68.

dictorum. fluidorum ope cordis, aut aliorum musculorum quorumcunque.

§. XI. Verum frustra dimissio urinae ex repletâ vesicâ, per Urachum adstrueretur, nisi simul adscriberetur locus illi recipiendae idoneus. Hunc locum Amnion non esse, nec intra Amnion & Chorion, nec intra Amnion

& Allantoidem (§. VI. VII. VIII.) vidimus. An potius adscribetur Membrana inter Chorion & Amnion sita, ALLANTOIS voce à brutis mutuata, dicta?

hoc sic existimare plurimos Viros (§. v.) diximus, quibus & adversantur plurimi, hujus membranae existentiam in homine perfractè negantes; Ab utràque parte stant Anatomicorum Principes; Undè haec Celeberrima

Lis, nondum dijudicata, meretur saltem, ut diligenter examinetur, quod in praesenti Dissertatione, pro virili, tentare aggredior, quaestionem hanc ab origine deducendo, ut quid in hac re verum, & a quibus repertum sit, Lectorum oculis exponam.

§. XII. Autoritate Veterum iudicando, brevis dirimitur; Nam eorum libros attente evolventi, occurret

§. XII. Autoritate Veterum iudicando, brevis dirimitur; Nam eorum libros attente evolventi, occurret

§. XII. Autoritate Veterum iudicando, brevis dirimitur; Nam eorum libros attente evolventi, occurret

Excepto
Ruffo E-
phesio,

Est pro
Affirma-
tiva,

Sed non
magni
penden-
da.

solus RUFFUS EPHESIUS, qui eam hominibus detrahat. Ille Galeno antiquior, atque ab eodem aliquoties cum laude citatus, scribens de foetus humani partibus, membranarum Chorii & Amnii solùm meminit (a), autopsiâ suâ declarans, urinae similem humorem in Chorio transfundi, nullâ factâ Allantoidis mentione. Eo unico, quod sciam, excepto, Galenus & omnes alij Veteres, eam homini concedunt, sicut si eorum suffragio quis velit quaestionem solvere, in homine admitte-
tur haec membrana.

Sed sunt multi Viri, in Anatomicis versatissimi, Antiquorum hâc de controversiâ judicium parvi facientes, existimantes, experimentis innixi, Veteres Anatomicos, nunquam humanam Allantoidem vidisse, verum brutorum Allantoidem pro humanâ depinxisse. Nec immerito quis contendet, eos, caprillam, ovillam, vaccinamve, aut similium Animalium, Allantoidem duntaxat descripsisse, quandòquidem THEOPHILUS (b), docere unum-
quem,

(a) Lib. de Part. appellat. Cap. ultim.

(b) Theophilus in Tractatu de Human Corporis
Fabricâ Venetiis primum edito Ann. 1536. in 8º.

quemque volens partes ad foetum spectantes cum ejus Tunicis, jubet artificiosè diffecandum capram gravidam, & eam inspiciendam. Sic pariter AETIUS (a), iisdem fere verbis. Hinc, descriptionem non paucarum partium corporis humani ab illis traditam, in brutis solis convenire quis ignorat? Praesertim id verum esse de Allantoide, hodierna die per *Needhami* & *Hobokeni* observationes constat. Undè colligamus, eos hominibus Allantoidem adscripsisse, non ex ipsorum experimentis, sed quia pro certo assumsunt, rem saepissimè falsam, nimir. homines, caeteraque animalia inter se quo ad vasa, viscera, & membranas, perfectà similitudine accedere. Ex Recentioribus è contrà, quidam in aliud extremum iverunt, & potius quàm quicquam recipere in homine analogum cum vaccis, equis, ovibus, illi hanc ob causam Allantoidem temerè nimis denegarunt, praejudiciis non recto rationis usu, ducti. Nos ab iis, ut

A quorundam Recentiorum praejudicio etiam cavendum.

(a) *Aetii Amideni Contractae ex Veteribus Tetrabiblos. Venetiis 1543. 8º. Interprete Cornario. Tetrabib. IV. serm. 4.*

ut par est sedulò caventes, An fidis experimentis, hujus membranae Existentia in homine probata sit, inquiremus.

Vesalius
qui Allantoidem
admittit,
non tamen vidit
in homine,

§. XIII. Praestantiss. VESALIUS (a) eam admisit, & describere tentavit; At inscianter absolutè, putans illam universum foetum amplecti, & sarciminis imagini assimilari debere; de quo errore meritò reprehensus fuit olim à G. Fallopio (b), cui respondit nihil, nisi quod cum in vaccis observasset, tertiam dari membranam, inter duo alia involucra sitam, vesicae cujusdam modo urinam admittentem, *Sylvium*que cujus meritis alias semper multùm tribuebat, hanc in mulieribus se reperisse sanctè jurantem, lubuisse, ob neque tunc gravidæ mulieris oblatam sectionem, suo de Corp. hum. fabricâ libro, dum secundò ab *Oporino* imprimeretur, veluti extra ferriem interponere, illam in quâ Urina colligitur membranam, aliquandò fecantibus occurrere; Quo responso, lu.

Observante Fallopio.

(a) Lib. 5. c. 17. *Anat. suae corp. hum.*

(b) G. Fallop. *Observ. in Vesalium*, edit. L. B. Tom. 2. pag. 823. fol.

luce clarius est, eum circa Allantoidis figuram deceptum, aliorum fide innixum, loquutum fuisse.

§. XIV. Quidam facile crederet, ^{Nec Co-}
COLUMBUM (a), diversitatem hu-^{lumbus,}
jus membranae in brutis & hominibus definientem, in ambobus vidisse. Sed licet, qualis sit in Animalibus, eum rectè statuisse concederem, saltem statim ac in hominibus, insignem pronuntiat, totum foetum involventem; antè, retrò, infrà, supràque; tunc satis liquet, quantum à vero discesserit?

§. XV. Nec HIGHMORUS, Al-^{Necne}
lantoidis humanae post eos acerrimus ^{Highmo-}
defensor, meliùs Antecessoribus depin-^{rus.}
xit (b). Graviter enim lapsus est, dum Amnion celebrat omnium tenuissimam, & Allantoidem, venis arteriisque intertextam affirmat. Praeterea, eam ex mente Vesalii facilè inveniri putat, si in gravidà muliere sectio incipiatur à Placentâ, alioqui ob suam tenuitatem ab-

(a) Reald. Columb. de Re Anat. Venet. 1552. fol. L. 12. c. 17. pag. 245.

(b) Nath. Highm. Disq. Anatom. Corpor. human. Hagae 1651. fol. Lib. 1. cap. 6.

abrumpti. Verùm, doctè notat *Needhamus* (a), *Vesalium* eo tempore quo id scribebat, nullam, ipsomet fatente, mulierem gravidam dissecuisse, hîcque ex canino foetu de homine iudicium tulisse; Imò, foetum humanum *Secundinis Catuli* indutum delineavisse (b), omnium primus observavit *Columbus* (c), omnesque postea:

Needham
Hoboken. primi
eam, par-
tim vi-
derunt.

§. XVI. Ne taediosus fiam in excutiendis primorum inter Recentiores *Anatomicorum* de hoc subjecto scriptis, sufficiet brevitas, cui maxime studeo, gratiâ, paucis animadvertere, illud quod unicuique rem expendenti, atque jam ex dictis, & clariùs ex infra dicendis patebit, neminem *Allantoidis* humanae existentiam evicisse, antè *Needhamum*, *Hobokenum*, *Graafium*, & prae omnibus antè Doctum Virum R. HALE, M. D. R. S. B. S. non uno invento illustrem (d), qui solus eruditâ *Dissertatione*, *Reg. Soc. Brit.*

adum Hale
primus in-
tegrè de-
scripsit.

(a) *Libr. Mem. cap. 7.*

(b) *In priorib. Vesalis editionib. ut & in Epitome edit. Amst. 1617. in fol. sic invenies, quem errorem, incisis dein mulieribus, correxit.*

(c) *Columb. in libr. mem.*

(d) *Consule v. g. Phil. Transf. ann. 1721,*

Brit. per D. *Tyson* communicatâ, & in Angl. Phil. Transf. insertâ (a), ejus figuram, situm, magnitudinem, rectum modum eam integram ostendendi, reperit, docuit. Caeteri quidem hâc (§. xvi.) nominati, partim eam descripserunt, sic ut in genere, ex eorum observationibus, hujus membranae existentia adstrui videatur; At cùm in multos errores ipsi delapsi fuerint, ut nunc probabitur, sequitur hujus rei gloriam ad *Halaeum* pertinere; quemadmodum inventum Circuitus sanguinis *Harvaei* est, quamvis nonnulli, prius noverint.

§. XVII. Quicumque NEEDHAM scripta cum Halaei Dissertatione ^{Needhami descriptio,} conferet, in multis priorem erravisse, brevi perspiciet. Non enim Allantois totum foetum obvolvitur, qui *Columbi* error est (§. xiv.) nec ad totam Placentam extenditur (§. xxi.) ac consequenter ubique Chorio non adnascitur, ut asserit Cl. ille Vir (b). De Caetero, in hanc membranam detegendi ^{expensis} methodo indicandâ, felicior non ^{tur} fuit.

(a) In anno 1700. No. 270. pag. 835. *Vel in Comp. vol. 50. pag. 309.*

(b) C. 30. & 70. lib. cit.

fuit. Postquam ingentiè fassus est, mulierem gravidam, nondum ipsius cultro subjectam fuisse, sed tantùm in Secundinis laboravisse, addit, illis quantum fieri potuit, ad situm naturalem reductis, Amnio separatâ, & ad Funem Umbilicalem fixâ retentâ, posse digitis, cultrove, residuam partem involucrorum in duas membranas dividi, quarum externam jure *Chorion* vocat, internam putat *Allantoidem*. Verùm evidens est, hâc separandi ratione cultro, vel digitis, tenerrimam illam membranam Allantoidem dilacerari, quasdamque duntaxat ejus partes sub conspectum venire, egregiè *Halaeo* animadvertente. Accedit hâc primo intuitu, Allantoidem videri tam similem Amnio ut nonnulli (a) qui Amnion duplicatam, & per lamellas faciliè separandam supponunt, has partes Allantoidis, pro dilaceratis partibus texturae Amnios sumserint. Verbo, quod res est dicam, D^r. Needham Urinariae membranae partes solummodò vidit, nunquam vero integram conspexit. Conatus est figuram ejus

con-

(a) *Diemerbroeck, lib. mem. c. 31. Horn, c. 69. &c.*

conjecturâ assequi, ex iis quae in Ca-
ballis, Equis, & talibus Animalibus
observaverat. Propius verum attigisset,
circa formam & situm humanae Allan-
toidis, ex Vulpis Allantoide, quae
non ubique foetum circumtegit, sicut
ipse benè annotat.

§. XVIII. Post Needhamum, N. ^{Tum &}
HOBOKENUS Hardervici Med. Prof. ^{Hobokeni.}
assiduè ac repetitis vicibus, Secundinis
inspectis, in brutis & hominibus
Allantoidem vidisse (a), non modò
inferi ex iis quae asseverat (b), trium
foetus membranarum partes annexas,
se variis amicis monstrasse, ac curioso-
rum in gratiam musaeo exsiccatas ser-
vare, sed & descriptione hujus ab eo
datâ, judicari potest. Ulterius verò
non processit, & incassum omnibus
exploratis, ejus formam Needhamo
non meliùs novit. Quicquid caverit,
eam ab aliis disjungere nequit, quin
hic atque illuc dilacerari deprehen-
deret; separationem per aquam frigidam
(c)

(a) Ut patet in *Anat. Secundinae hum. Ultraj.*
1669. primum editâ, ut & 1672. dein auctâ & 29.
fig. illustratâ an. 1675. in 8°.

(b) Pag. 181.

(a), coctionem (b), frustra tentatam, Cultelli usum pessimum, Forficem non nisi quandò filamentorum occurrunt connexiones solvendae, locum obtinere expertus est. Tandem, potissimam operam a manibus, nominatim à pollice dextro, unguè justè munito, expectandam esse credidisset, si simul hoc ad minimum periculum, non objiceretur. Ex quibus concludit (c), hujusce membranae figuram in homine inveniri non posse, cujus contrarium nihilominus Hale deinceps patefecit.

Graafii.

§. XIX. GRAAFIUS tertius est, ni fallor, qui membranam de quâ controversia est, deprehendit. Quae autem de eâ, in eximio suo libro (d) de *Mulierum Organis* disseruit, quodam etiam examine digna sunt. Doctus ille Anatomicus, à Needhami & Hobokeni in Allantoide inquirendâ, methodis discedens, aliam tutiorem, ad propositum aptiorem adhibuit. (e) Ap-

(a) Pag. 128.

(b) Pag. 355.

(c) Pag. 439.

(d) An. 1672. primum edito in 8o.

(e) Libr. Membr. C. 15. pag. 283. edit. Amst. 1705. in 8o.

prehensâ ex Cotyledonibus , unâ vel Placentae portione , Chorion exiguo vulnuscule perforato ; tubulo dein per illud immisso , inflare incepit ; tùm vidit intercedente flatu , membranas Secundinarum à se invicem secedere , ac inter eas , tenuissimam Allantoidem , subalbicantem , nullis sanguineis vasis refertam , in conspectum prodire , cujus autem figuram (a) sistit.

Agnosendum , hanc methodum aliis longè praestare , quippe per eam dilacerationis omnis periculum vitatur. Verum , Urinariae membranae ab eo datam figuram attentè contemplanti , nonnullae difficultates adversùs eam oriuntur vix solvendae. 1°. Separandi modo quo usus est , Allantois à Chorion solummodò dividitur , sed nunquam ejus integra amplitudo , vel ullum Vesicae vestigium cernitur. Nam vesica qualis est Allantois , demonstrari posse , tantùm credetur , ejus cavitatem inflando , aut eam liquore plenam inveniendò. In Graafii autem figurâ , nullus locus observatur , ubi Vesica infla-

ta ac constricta fuerit, & *Graafius* foraminis in Chorion facti, solum loquitur. Neque illa Allantois, Urinâ plena supponenda est, quia plenae Allantoidis figuram non refert, & quia ipse vocat partem inflatam Allantoidis. Praeterea in hac Tabulâ, Funiculus Umbilicalis, per Amnion & Allantoidem simul, usque ad ejus insertionem in Placentâ procedit, cum tamen Allantois nullibi Funiculo Umbilicali pertusa sit, nec ullibi ille per Amnion, sed infra eam, ad locum ejus insertionis in Placentam transgrediatur. Si enim Funiculus Umbilicalis, Amnion intrare ponatur ad *litteram* I, hujus *Tabulae* XXII. & transire infra eam ad Placentam usque, Cur non apparet (quod non fit) infra Amnion, aequè ac tenera pars Allantoidis? Addam, secundum Graafii positionem Secundinarum, nihil impedire potuisse clarum conspectum loci, ubi Funis Umbilicalis ad Placentam porrigitur, qui tamen detegi nequit.

Ex dictis concludamus, *Graafium* equidem Allantoidem in homine detexisse, figuram verò mancam deline-

neavisse; nec non partim fictitiam suspicari licet. Etenim, haec Urinaria membrana *litterâ G* depicta, videtur esse non hominis, sed Pulli Equini, de quo dicit *Needham (a)*, Funiculum Umbilicalem transire per membranam Urinariam, quae non minùs absurdè hic foetus humani Secundinis jungeretur, quàm Secundinae canis simili foetui apud *Vesalium* connexae sunt. De Caeteris ad hanc membranam spectantibus, *Graafius* consentit cum *Needhami* descriptione quasi verâ, quam multis respectibus falsam (§. XVII.) probavimus.

§. XX. *BIDLOO* ante *D. Hale*, in magnificis suis Secundinarum humanarum figuris, ubique ferè Allantoidem depinxit (*b*). Attamen ex hoc, hujus membranae existentiam fundari, nec illam eum vidisse indè sequi crederem; Nam praeterquam quòd in unius harum Tabularum explicatione (*c*) dicat, hanc membranam ubique Chorio &

Pla-

(a) *Ad litter. B. Tab. 2. lib. de form. foetu.*

(b) *Vid. Tab. 55. litt. K. 56. litt. B. 57. litt. F. 58. litt. E. 59. litt. C. 60. litt. D. 61. litt. G.*

(c) *Scil. Tab. 58. litt. E.*

Placentae adhaerere, foetumque totum cingere, quasdam hujus duntaxat partes signavit, & me hercle! tam dilaceratas, confusasque, ut ex illis nihil distincti possit elici.

Quid sentiendum sit de Munnickio.

Quod verò MUNNICKIUS (a) scripsit, se publicè, multis Medices Studiosis, & Doctoribus, anno 1693. in cadavere mulieris, quae quatuor praeter propter menses uterum gesserat, Allantoidem ostendisse, majoris est ponderis: Hocque factum negare nolum, licet ob similitudinem membranarum inter se, primà fronte, nisi cautissimo & exercitatissimo imponentem facillimum credam hanc in re decipi. Sed annotare sufficiet, cum Cl. ille Vir, membranam hancce non servaverit, ut melius res haec pateret, modum quo invenerit tacuerit, ejusque magnitudinem, texturam, formam, &c. silentio praetermiserit, nihil novi praeter alios protulisse, verisimiliter effici.

Allantoidis descriptio ex Hale datur.

§. XXI. Solus HALE, inter tot Anatomicos primus fuit; qui verè Allantoidem descripsit.

(a) *Joh. Munnicks Prof. Ultraj. in parvo libello de Re Anatom. Ultraj. 1697. 12º. pag. 86.*

lantoidem humanam descripsisse videtur, ita ut de hoc argumento praecipuè consulendus veniat. Haec membrana inter Amnion & Chorion sita, est omnium tenuissima, tenerior Amnio, multò pellucidior, ad tactum delicatior, aëris flatui minimo cedens, figurae ovalis, nullis vasis sanguineis hūc usque visis praedita. Totum foetum non obvolvit, quem admodum Needham, Graafius, Bidloo, falso affirmarunt, sed solam partem Chorion respicientem. Neque ad totam Placentam extenditur, erroneè asserente Needhamo; Protendi enim nequit, ultra margines Placentae, ubi Amnios & Chorion tam arctè fibris connectuntur, ut nulla membrana inter eas adesse queat.

Indicatur
fitus.Textura;
Figura.

Magnitudo.

Modus autem illam rectè detegendi, talis est. Invento foramine ex quo prodit Urina, Allantoide non nimis discerptâ, ope fistulae eam inflabis, sic ut rota ejus amplitudo oculis evolvatur, tunc conspicietur hujus vera fabrica, configuratio, fundus, cervix, insertio Urachi, aliaque ad eam spectantia. Recipit liquorem Urinosum, à foetu secretum, & in eam sensim manantem, Vesicâ repletâ, per canalem exilem

Recta detegendi
Metho-
dus.

Usus;

membranosum, figurae depressae, crassitiei circiter acus textoriae, coloris Placentae obscurioris, à fundo Vesicae exeuntem, transeuntem infra Amnion, rectè usque ad cervicem Allantoidis, pervium, vel saltem transitum Urinae permittentem, in aliquot dierum spatium, ex substantiâ mucosâ in veram membranam mutatum, ab Anatomicis Urachum dictum, cujus ut & Allantoidis figuras adjunxit Cl. ille Viri ibi consulendas. Una figura (*a*), exhibet Secundinas Gemellorum, in quibus apertè cernitur Allantois, ejusque relatio ad alias membranas, omnibus his partibus antea exsiccatis. Hanc Allantoidem detexit in Martio 1693. Altera Figura (*b*), nil peculiare sistit. Repraesentat integram Allantoidem parvi abortûs, ab eo nonnullis annis antè repertam.

Tempus
quo inve-
nit pri-
mum,

Hic autem non imaginarer, eximium illum Anatomicum hallucinatum fuisse in suo invento, duplicaturam quamdam

(*a*) Fig. 12. *Phil. Transf. aut Fig. 161. Compend. in vol. 50.*

(*b*) Fig. 32. *Phil. Transf. aut Fig. 163. Comp. in vol. 50.*

dam Amnii vel Chorii v. g., pro Allantoide fumendo, quoniam omnes has partes cautè distinxit, ac praeparavit; Multò minùs lubens crederem, ^{Suffragium Halli.} probum hunc Medicinae Doctorem nos decepisse, cùm publicè hanc Allantoides, plurimis è Regiâ Societate Britannicâ harum rerum benè peritis, & intelligentibus Judicibus, examini subjecerit; Teste inter eos, candido & ^{Magni ponderis est.} Erudito Viro J. KEILLIO, in praestanti suo Anatomiae Compendio (a), scribente, Membranam Urinariam humanam, cum omnibus Secundinis dexterrimè paratam à D. Hale oculis suis vidisse; Ità ut de hoc facto, vix dubium remaneat.

§. XXII. Haud parùm Allantoidis ^{Littrius quoque eam deprehendit.} existentia confirmatur Suffragio Exercitâtissimi in Anatomicis Viri, CL. LITTRII. Eodem fermè tempore, quo Hale in Britannia, ille in Gallia, in monstruoso foetu, octo circiter mensium nato, mirabundus eam primum invenit, ab Amnio & Chorio integre

(a) *The Anatomy of the human body abridg'd.*
Cap. 2. Sect. 17. edit. Lond. 1723. 12°. pag. 116.

Exsicca-
tam
ostendit.

regrè separatam, descriptionem cum Doctoris Angli observationibus satis congruentem dedit (*a*), legendam in Monum. Acad. Reg. Scient. Paris. Haec verò habet illud notabile, quod dum Allantoidem Amnio tenuiorem verè asseveret, simul Chorion crassiorrem dicat. An Littrii? An potius Typographicus error hîc irrepserit? Ut ut haec sint, illam exsiccatam, cum duabus aliis foetus membranâ, hujus Academiae Membris oculatissimis palam ostendit, sicut testantur eadem Acta (*b*). Nec semel dein eam diligenter inquirendo, in homine reperit (*c*); Undè hanc non esse lusum Naturae, sed constanter adesse licet inobservatum, vehementer suspicatur.

Rohaul-
tus dein,

§. XXIII. Ab hoc tempore ad hanc diem, quantum novi, nemo Publico ex suis inventis, quicquam ulterius de hac membranâ communicavit, praeter

RO-

(*a*) *Mém. de l'Acad. Roy. des Sc. An. 1701. pag. 90. in 4°. pag. 115. in 8°.*

(*b*) *Hist. de l'Acad. Roy. des Sc. An. 1701. p. 26. in 4°. pag. 38. edit. in 8°.*

(*c*) *Ibid. An. 1701.*

ROHAULTUM (*a*), qui sexdecim abhinc annis, in iisdem Act. Paris. (*b*), observationes suas, hàc de materie inseruit. In eo cum Hale & Littrio consentit, ut Allantoidis existentiam detectis suis firmet, ac descriptionem similem tradat. Nonnulla praeter ea ab aliis praetervisa, animadvertit. ^{quaedam circa eam nova observavit.} Observavit, eam aliquandò plùs minùsve Chorìo conjunctam, Placentae satis fortiter adhaerentem, hujusque comitem individuum, nisi ad distantiam digiti transversì suprà ejus circumferentiam; Amnio tenuiorem, pellucidiorè, texturà tamen pressiori donari, ad externam partem inaequaliorem esse, ad internam politiorè. Praecipuum Usùm ipsi adscribit, ut instar Vaginae omnibus Placentae vasis inserviat. *Mediam* ex situ haud incommodè appellat, sed non aequè meritò *Urinariae* nomen ipsi detrahit, existimans eam, Urinam non continere, ^{Sed Urinam continere,} quae forsan, aut nondùm aderat in Foetibus

(*a*) Mr. Rouhaut.

(*b*) An. 1714. Hist. pag. 11. Mem. pag. 140. in 4to. Hist. pag. 13. Mem. pag. 180. ed. in 8°. Ibi nonnulla de foetu inobservata leguntur.

& Urachum dari
in homi-
ne,

tibus ipsi oblatis, aut prius quâdam
fissura diffluerat. Hanc enim mem-
branam, esse lotii Apothecam, statim
ac Vesica repleta est, ex hûc usque di-
ctis, credo, satis constitit; At verò,
quâ acciderit, ut Urachum simul ne-
get, seu pro re praeternaturali habeat
Exercitatus ille Vir? intelligere ne-
queo, nisi vel quòd ob suam exilitatem
& pelluciditatem oculos suos effugerit,
vel quòd mens ejus, ad alia tunc ni-
mùm intenta, forte contrariâ opinio-
ne praepedita, studiosè satis non quae-
siverit!

immeritò
negavit.

Denique
Albinus.
eam repe-
rit.

§. XXIV. Horum Anatomicorum hu-
manae Allantoidis existentiam, ex ob-
servationibus suis adstruentium numero,
recenseri meretur, Praecl. in Acad. Lug-
duno-Batavâ Prof. B. S. ALBINUS.
Dexterrimus ille Anatomicus, jam du-
dum Autopsiâ, de hujus membranae exi-
stentiâ, certus fieri in votis habens, op-
portunam occasionem hoc anno nactus,
omni curâ eam inquirens, successit, &
pro more suo egregiè praeparatam, pu-
blicè Medicinae Studiosis conspicien-
dam praebuit, mihiq; rursus privatim
intuendam, benignè communicavit. Erat

Er coràm
hoc anno
demon-
stravit.

Allan-

Allantois foetus circiter 7 septimanarum; laxè per tenues fibrosos nexus, intra Amnion & Chorion haerens, perfectè ubi Chorion adhaeret Placenta, instar vesiculae oblongae, Vesicâ multò capacioris. Comparebat quoque distinctè, in Umbilicali Fune, Urachus, instar tenuis fili albi, devians ad latera, & desinens in hanc vesiculam, Allantoidem dictam.

§. XXV. Allantoidis existentiam Allantois probatur probari à posteriori, id est argumento ab Analogiâ, sive ejus necessitate ducto, existimavit olim SPIGELIUS (a), Cui opinioni subscripserunt Needhamus, Graafius, Halaëus, Drakius (b), Keillius, ac nonnulli alii, nec saltem absque omni fundamento. Etenim, à Posteriori. si consideremus, eandem homini, quâ caeteris Animalibus incumbere necessitudinem, Vesicâ plenâ, Urinam reponendi in quemdam locum (quem nec Chorion esse, nec Amnion, nec intrâ quamcunque membranam vidimus §. VI. VII. VIII.) credibile est, providam

(a) Spigelius de form. foetu cap. 5º.

(b) *Anthropot. nova* by J. Drake London, 1707.
Ser. Libr. 1. Cap. 22.

dam Naturam, aliud quoddam receptaculum ad hunc usum adaptatum, in homine aequè ac in brutis subministrasse. Re verà illam in nobis ità prospexisse, colligendum venit ex observationibus Obstetricum, vulgò reperientium, in diverso partus tempore, diversas Aquarum species dimanantes, verisimiliter in uno eodemque loco non contentas, ex quibus Aquis, ingeniosè duxit argumentum COWPERUS, referente D. HALE, pro Allantoidis existentia.

Nihilominus Viri Maximi eam negant.

§. XXVI. Nihilominus dantur Maximi Viri (a), qui aliorum opinione quicquam ponderare nolentes, & experimentis solis fidentes, dum Allantoidem irritò labore quaesiverint, eam in homine existere negarunt, non tamen certà omninò consequentiâ; Eorum in hâc disquisitione improspéro successu, probante solummodò, eam reperiendi magnam difficultatem, conceptu facilem omni attendenti, rarissimè opportunam illam detegendi occasio-

(a) Paracelsus, Harvaeus, Ruyschius, Heisterus, &c.

sionem occurrere, hujus summam teneritudinem, similitudinem, adhaerentiam ad alias membranas, manum peritissimam, modumque inquirendi idoneum, simul postulare, ex quibus uno ex his deficiente, res ad vota non ceder.

§. XXVII. PARAEUS (a) in <sup>Paraeus
verbi gratia.</sup> Muliere gravidâ defunctâ, tam secundam occasionem tenuit, tres foetus membranas videndi, ut mirer eum, hanc opportunitatem nactum, duas tantum vidisse, si tam diligentem & accuratum indagatorem se praebuerit, quàm plerumque se ostendit, & quàm se tùm fuisse scripsit. Illustris ille, Angelus Anatomicus D. TYSON, in pari subiecto, feliciorum eventum expertus est; Forfan HEISTERO, idem casus aliquando se offeret, Allantoidem in hominibus animadvertere, quem olim, dum eandem in brutis in dubium revocabat, fortunatè habuit. Eadem de RUYSCHIO ob provectissimam aeta-

(a) Amb. Paré Oeuvres Chirurgicales. Lyon 1651. fol. Liv. 2. Chap. 35.

aetatem (a) sperare non ausim, cui humanitùs accidit, quod fors hocce detectum, aliis suis inventis addere non dederit. Quicquid sit, cum Harvaei opinionem receperit, eam paucis excutere, coronidis ergò operae pretium est.

Harvaeus
etiam,

§. XXVIII. HARVAEUS (a), Alantoidem hominibus denegat, putans, cum Chorion eandem esse membranam, duo nomina habentem, unum ab ejus figurâ, alterum ab officio, seu vasorum numero, petittum. Vel si non sit eadem ac Chorion, saltem esse tunicam quamdam casu formatam, ex duplicatione membranarum, quia cum singula membrana duplicata est, Naturam per necessitatem coactam inter hanc duplicaturam, Urinam servare posse arbitratur; Eodem tamen tempore nos non docet, quâ ratione,

haec

(a) Dum enim haec Dissertatio primâ vice prelo subjiciebatur, Ruyschius jam nonaginta & duobus annis major erat, sex autem postea mensibus elapsis, vitâ & honoribus saturatus; obiit Amstelœdami An. P. C. N. M. D. C. CXXXI. die 22 Februarii. Vide Joh. Fr. Schreiberum in Historia Vitae Ruyschii Amst. 1732. in 4. editâ.

(b) Lib. Mem.

haec sua membranae duplicatura, re-
pleri queat; cum nullum Urachum ad-
mittat.

RUYSCHIUS, congruentius Ura-
chum concedens, in reliquis eandem ^{cum quo}
ferè sententiam tuetur (a). Verùm <sup>Ruy-
schius</sup> consentit;
iis assentiri nequeo, quia 1°. mani-
festum est contra Harvaecum ex lectio-
ne Galeni, omniumque Veterum, eos
per Allantoidem & Chorion, duas di-
stinctas membranas semper intellexisse;
Nec etiam 2°. Allantois, Chorii alius-
ve membranae duplicatura est, uti am- <sup>Qui am-
bo refu-
tantur.</sup>
bo hi Magni Viri confidenter asserue-
runt, si quidem in omnibus Animalibus
differt ab istis tunicis tùm quo ad ejus
substantiam, tùm figuram, tùm textu-
ram; unde diversam esse membranam
sequitur. 3°. Quamvis negare nolim,
quamcunque membranam alicujus cras-
sitiei, dividuam esse, tamen mihi con-
cedendum, ad hanc divisionem facien-
dam, scalpello, solerti manu, stylo
saltem, & patientiâ opus esse; Hîc
autem facillimè, cum aëre in fistulâ
inflato, separatio perficitur, quod ha-
rum

(a) *Theaur.* 5. N. 57. *Theaur.* 9. N. 21. & alibi.

rum membranarum jam existentem divisionem ostendit, quoniam nulla duplicata membrana solo inflatu disjungetur. Denique in hac hypothefi eadem redeunt incommoda (§.VII. VIII.). prolata

Observa-
tio circa
Harvae-
um.

Caeterum mirum apparet, Harvaeum, Allantoidem etiam in brutis negavisse, cum vix fieri potuit, tot animalia difsecando, pro lubitu examinando, quin hanc membranam aliquandò non offenderit. Et re ipsa, librum suum intento animo perlegenti, cum hanc verbis negare, dum descriptione adstruit, apparebit. Scribit enim, se vidisse in Ovis & Cervis inter arterias umbilicales, VESICAE PROCESSUM QUEMDAM, urinam in se complectentem, qui PROCESSUS nil aliud esse videtur, praeter Allantoidem; Nam de Uracho hoc explicari nequit, qui nimis tenue filum est, ut de eo dicatur Urinam in se complecti.

Dionysii
Opinio
Examina-
tur.

§. XXIX. Superest, ut de DIONISII (a) sententiâ, verbum addamus. Author

(a) *Dionis Traité general des Accouchemens à Paris* 1724, in 12. Liv. 1. Chap. 15.

thor ille, singularem opinionem defendit, quae pro verâ habita, Allantoidis Usûm (§. XXI.) propositum, funditus evertit. Hanc membranam, Urinae continendae inservire non posse contendit, existimans sanguinem nutritioni foetus dicatum, ab omni foecce depuratum, nullum excrementum praebere. Quae suppositio commodè facta est, at non aequè facilè experientiâ confirmatur. Sanè concipi nequit, quid reddat hanc partem Sanguinis & Chyli ab excremento puriorem, quàm residuum molis sanguineae; Nullam enim continet portionem nutritioni ac assimilationi haud idoneam. Solertissimus ille Chirurgus errorem suum brevè agnovisset, non admodùm parvos, sed v. g. quatuor aut quinque mensium abortivos foetus inspiciendo, quorum Vesicae semper urinâ plenae, & quaedam foeces constanter in intestinis adsunt.

§. XXX. Ex dictis, plurima Phaenomena hûc pertinentia haud aegrè explicabuntur, qualia sequentia. 1°. Evacuatio Urinae per Umbilicûm; Quae fit, cum lotium in vesicâ retentum, per

Additur
nonnullor
um
Phaeno
menor
um

Explica-
tio.

occlusam Urethram elabi non potens, viam sibi aliundè quaerens, Urachum tandem permeat, penetrat, & exit ex Umbilico. 2°. Patet Aquarum in diversis membranis contentarum necessitas; Nam hâc ratione liquidum nutrimentum Amnii, urinoso liquore non conspurcatur. 3°. Harum Aquarum usus in Utero; Nim. foetum sustinere, ejus motus adjuvare, ne iis Uterus lacdatur, impedire. Eum quoque à nimio compressu arcentes, ab injuriis externis defendunt, vim ictuum quibus gravida mulier in abdomen fortè percuteretur, retundendo. 4°. Hinc earum ante partum effluentium observata diversitas intelligitur; Si quidem variis usibus destinatae, à distinctis membranis oriuntur. Nec non difficulter deducitur, harum Aquarum ad felicem partum necessitudo; Diversa Prognosis, prout ocyùs, seriùs, iis elapsis prodit foetus; Error eorum qui Membranas disrumpendò, earum effluviùm accelerare volunt; Et similia, quae à Medico benè cognita, Obstetrices in dabiis operationibus tutiùs ac certiùs dirigendo, juvabunt.

§. XXXI. At fatendum, multa ad- Multa ve-
rò restant
non satis
cognita.
huc vix intellecta, non modo circa
Aguas, vel foetus Membranas in ge-
nere, sed speciatim circa Allantoidem,
inquirenda superesse.

Quí fit ex. causâ, ut lotium foetus
in Membranam Urinariam emittatur,
prementibus liquore Amnii, Chorío,
Utero ab omni parte?

An novem mensium tempore plus Ex quib-
us quae-
dam
Exempla
hic Allee-
gantur.
Urinae generatur, quàm Vesica & Al-
lantois continere valent? Et si hoc
fiat, ut omninò verisimile videtur, ex
copiâ hujus, quae perpetuò, toto ferè
hoc intervallo fecerni debet, & ex e-
jus dulci sapore, odoreque blando,
quâ viâ illa ad matrem redeat?

An Urachus usque ad radicem Pla-
centae exporrigitur, desinens in cer-
vicem Allantoidis, quemadmodum ità
se haberi apparet, negantibus tamen
quibusdam?

An Gemelli ubique & semper, ut
monstrum ex iis non nascatur, in di-
stinctâ Amnio includi debeant; De
quo ex *Halaei* Observatione (a) du-
bitandi est ratio? An

(a) *Dissertat. Mem.*

An Unica Allantois duobus foetibus inservire potest, ut ibidem Cl. ille Vir existimat?

Et quot alia hujus generis, uberiori indagatione dignissima, nondumque fatis vel cognita, vel explicata!

COROLLARIA.

I.

An *Allantoidis* usus est, foetus *U-*
rinam continere, ne matris *U-*
terus Urinae illius acrimoniâ exul-
ceretur, prout *ZWINGERUS*, &
HUCHERUS, imprudenter ni-
miùm pronuntiarunt? Non conside-
rantes, si talis in lotio foetus acri-
monia existeret, tenerrimam illam
Allantoidem, matrice centuplò ci-
tiùs, exaedi debere.

II.

An Urachi in homine praesentia lusus
est Naturae, ut pro more Littera-
turae suae usum faciens, variis
exemplis ostendere nititur DRE-
LINCURTIVS? Certè ex con-
stanti *Anatomicorum* hujus observa-
tione, refutatur.

III.

Nec minùs Cl. ille Vir hallucinatus est, quum de Allantoide, Medicorum varias opiniones ironice perstringendo, foetum non magis in Allantoidem, quàm in patrios cineres mehere, sed in Amnion per Urethram Urinam reddere, asseruit.

IV.

Graves dari possunt rationes, inquit HEISTERUS (a), Cur Deus mulieres ab Allantoidis onere liberaverit. Interim, antequam hoc explicare aggrediatur, ne fortè dein aliis Anatomicis ludos praebeat, rectè aget Cl. ille Vir, si priùs in facti hujus veritate inquirendâ, operam impendat.

(a) Heisteri Compend. Anatomico. S. 241.

F I N I S.

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS

DE

N Y M P H A

QUAM

AD GRADUM DOCTORATUS

IN

Academia Lugduno Batava, Consequendum
Edidit

THEODORUS TRONCHIN

Die 22 Augusti

M D C C X X X.

ADICEM O. A. T. 1911

THE A. T. T. T. T.

or

A. T. T. T. T.

ADICEM O. A. T. 1911

THE A. T. T. T. T.

ADICEM O. A. T. 1911

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE

N Y M P H A.

§. I. Iductis utrimque, mu-
liebris sinûs Labiis, sub ^{Nym-}
Monte Veneris, in A- ^{phae de-}
larum summitate, ni- ^{scriptio,}
dulatum apparet exi- ^{nomina,}
guum corpus teres, rubellum, Uvu-
lac apici non absimile, ante foramen
Urethrae situm, unde nomen Νύμφης
accepisse videtur (a); Μύτρον etiam
& Υποδέρμης (b), à Graecis appella-
tum est, tùm & vulgatissimo nomine
à Latinis postea usurpato, non ex par-
tis usû sed abusû desumpto (c); Ab
usû

(a) Oribasii, Medicinalium Collectorum,
lib. 24. cap. 32. edit. Henr. Stephani. pag. 508.

(b) Ruffi Ephesii, de Appellationibus partium
Corporis Humani, lib. 1. cap. 13. edit. Henr.
Stephani. pag. 105.

(c) Idem. ibidem.

usû tamen & a figurâ, varia deïn accepit nomina, tùm apud Arabes (*a*), tùm apud Recentiores, duce imprimis *Columbo* (*b*), qui illa à Saphoïs sui aevi didicisse videtur: *Landicae* (*c*), quoque nomine hancce Partem designavit *Soranus* in Epistolâ ad Cleopâtram (*d*); Reliqua nuuc tacebo inventorum lasciviens ingenium, melius fortè quam Partem denotantia, utar- que nomine *Nymphae*, Artis Medicæ Principibus *Paulo* (*e*), *Oribasio* (*f*), & *Aëtio* (*g*), consecrato, nec confundendo cum *Alis*, vocum abusû *Nymphae*, dictis, quae à Veteribus Grae-

(*a*) *Avicennae*, Canonum Medicinæ lib. 3. sen 3. tract. 1. *Albucasis*, Operum lib. 2. cap. 71. edit. P. Riccii.

(*b*) *Realdi Columbi*, de Re Anatomicâ, lib. 11. cap. 16. pag. 243. Venet. 1559. fol.

(*c*) Unde Gallis olim la Landie, nunc verò le Clitoris à Graeca voce Κλειτορίς, appellatur.

(*d*) Hanc Epistolam vid. in Scioppij Commentariis in Priapeia, licet manifestè subdititia sit.

(*e*) *Pauli Aeginetae*, de Re Medicâ, lib. 6. cap. 70. pag. 581. edit. Henr. Stephani.

(*f*) *Oribasii* loco citato.

(*g*) *Actii Tetrabiblos* 4. sermon. 4. cap. 103. pag. 834. edit. Henr. Stephani.

Graecis distinctissimae, Πτερυγόματα, Μυστοχείλαι, & ab *Eurypho* Κρηνοῖ vocabantur (a).

§. II. Unde videre est, an jure merito inter suâ detecta, Nympham numerare potuerit *Columbus*, qui mirabatur hanc partem ab omnibus ante ipsum praetervisam fuisse; (b); quo vix modestius se gessit *Fallopins* qui ejus, inter Recentiores primus detector & descriptor voluit haberi (c); quasi hanc prius non descripsisset *Bonaciolus* (d), nec expressisset *Figuris Eustachius* (e). Imò longè antè tempora *Pauli*, ab ipso *Hippocrate* Nympham fuisse cognitam suspicari liceret, loquitur enim de Particulâ quâdam in finè muliebri nascente quam *Κίονα* vocat

(a) *Ruffi Ephesii*, loco citato.

(b) *Reald. Columbus*, loco citato.

(c) *Gabrielis Fallopii*, *Observationum Anatomicarum* pag. 105. edit. Venet. 1606. fol.

(d) *Ludovici Bonacioli*, *Enneas muliebris &c.* cap. 1. Argentin. 1537. 8o.

(e) *Bartholomei Eustachii*, *Tabularum Anatomicarum*, Tab. 13. atque Tab. 14. fig. 2. Rom. 1714. fol.

cat, ἢν ἐν τοῖς, αἰδοίοσι κίων ἐγγένηται ἡ
 ὀδύνη ἔχει κίονα χεὶρ ἀποτάμνειν (a); Verùm
 cùm hoc ipsum vocabulum latinè *Columella* interpretatum, à *Ruffo Ephesio*.
 pro intercepto quodam carnosò, aut
 carunculâ membranôsâ habeatur, du-
 bia res videri potest.

Magnitu-
 do.

§. III. Nympha igitur ab Antiquis
 nota, (§. I.) licet vix descripta, à pri-
 mo deīn *Bonaciolo* (§. II.) inter Re-
 centiores distincta, atque ab *Eusta-
 chio* delineata, in diversis foeminis
 diversae magnitudinis, juxta Aetatem,
 (§. XII.) Tempus, (§. XIII.) Natu-
 ram, (§. XV. ad XVIII.) Moresque, re-
 peritur (§. XXI.) Plerùmque tamen in
 adultis, benè natis, non libidinosis,
 extremi articuli infantis digiti magni-
 tudinem aequans, parvo Gargareoni
 comparari potest, unde & ipsum *Columellae*
 nomen accepit; Sitû verò,
 figurâ, substantiâ, fabricâ, erectione,
 Coli Virili satis exactè responderet,
 quamvis ab eo exilitate, brevitare,
 im-

(a) Περὶ Γυναικείης Φυσίᾶς, §. 61.

imperforatione, imprimis differat.

§. IV. Pars enim ejus externa (§. I.) ^{Glans, Praeputium,} Glandi virili similis, & hînc eodem nomine donata, latitans haeret sub corrugatâ, membranae Labia interiora, Alasque succingentis, productione, in superiori vulvae parte ubi angulo acuto Labia coëunt, quae productio tegumentum efficit antè & retrò supra Glandem mobile, duplicatum, triplicatum, imò & quadruplicatum apparens, quod propter similitudinem & usum quem cum virili Praeputio communem habet, *Praeputii* nomen accepit (a). Licet tamen nomina sint eadem, praeter exilitatem, à Virili Foeminina Glans maximè differt ratione quâ producitur; Illa enim, à retroflexo Corpore Fungoso Urethrae, supra Corpora duo Penis Nerveo-spongiosa obtusè desinentia, efficitur (b); Haec verò nil est nisi ipse finis corporum duorum Cavernosorum, Nymphae corpus constituentium, & in Glandis spe-

(a) *Gabr. Fallopii*, loco citato.

(b) *Frederici Ruyschii*, *Observationum Anatomico-Chirurgicarum, observ. C. pag. 95. Amstelod. 1721. 4o.*

speciem desinentium ; Unde facilè deducitur hancce Glandem imperforatam esse , quamvis plerumque specie quâdam oblongi foraminis coeci donetur (*a*) ; Nec Glans sola differt , verùm & Praeputiolum praeter exilitatem , à virili diversum est in eo quod partem Glandis tantùmmodo superiorem tegit.

Corpora
Cavernosa.

§. V. Illa autem Corpora duo Cavernosa sic in speciem Glandis desinentia , (§. IV.) non ab extremis uteri Ligamentis rotundis , ut putabat *Columbus* (*b*) , sed bifurcato principio oriuntur (*c*) , ab ossium Pubis inferiore parte , sub quibus utrimque obliquè delata in unum corpus coëunt , in pinguedine Pubis ante meatum urinarium molliter reconditum (*d*) , mox in summitate vulvae prominens , (§. I.) desinensque : Hocce verò corpus propriè *Nympha* dictum , triplò ferè brevius est ipsis corporibus unde nascitur

(*a*) ,
(*a*) *Johannis Riolani* , *Anatomes* , sect. 5. cap.

37.
(*b*) *Reald. Columbi* , de *Re Anatomica* , lib. 11 cap. 16. pag. 243.

(*c*) *Gabr. Fallopii* , loco citato.

(*d*) *Regneri de Graaf* , de *Mulierum Organis* , Tab. 11, litt f.

(*a*), quae licet hoc respectu à Corporibus Colis Nerveo-spongiosis differant, omninò tamen similem substantiam habent, innumerabilibus enim inter se communicantibus cavis cellulis constant, in quibus arteriarum venarumque (§. VIII.) extrema oscula patent, quod post sanguinis elotionem, inflatio, exsiccatio, injectio (*b*), faciliè demonstrant.

§. VI. Ab anteriore verò parte ossium Pubis commissurae nunc altiùs, nunc inferiùs, Ligamentum membranofum oritur (*c*), quod firmæ valentisque membranae modo, in subjectum Nymphae Corpus protensum (*d*), & in firmam explicatum vaginam, Corpora duo Cavernosa continet & coërcet, & inter utrumque insinuatum septi medii vice fungitur; Hujus Ligamenti suspensorii prima licet observatio à Cl.

Mor-

(*a*) *Barth. Eustachii*, Tabularum Anatomicarum loco citato.

(*b*) *Fred. Ruysschii*, Thesauri Anatomici VI. N^o. I. not. 5.

(*c*) *Joh. Baptistae Morgagni*, Adversariorum Anatomicorum, Adv. I. Tab. 3. litt. d. Patav. 1717. 4°.

(*d*) *Idem*, Adv. I. §. 18. pag. 20.

Morgagni, *Graafio* tribuatur, *Joh. Riolano* deberi videtur (a).

Musculi.

§. VII. Verùm musculi duo, partim tendinosi, partim carnei utrimque ab interiori tubere ossis Ischii oriundi, haud longè ab ejus conjunctione cum osse Pubis, cujus internae margini ascendendo adhaerent, carneâ insertione implantantur firmo Nymphae crurum involucro, super ea excurrunt, ibique tendinescentes evanescunt; Et hi sunt proprii Nymphae, ab officio statim indicando, Libidinosi dicendi; Nec tamen hi soli Nymphae inserviunt; Musculus enim à *Graafio* sphincter Vaginae dictus, ad eam quoque pertinere postea videbitur; Ille carneo principio partim à sphinctere Ani, ut optimè primus expressit *Eustachius* (b), partim à duriusculâ albâ substantiâ inter Anum & Vulvam haerente, originem habet; hinc pone Labia, os vaginae obducendo sursum ascendit, & intra Plexum Retiformem & Nympham, ipsius lateribus inseritur.

§. VIII.

(a) *Joh. Riolani* loco citato.

(b) *Tabul. Anatom. Tab. 14. fig. I.*

§. VIII. A pudendis autem arte-
riis, par unum ramorum emissum
Nympham attingit, ubi crura duo in
unum coeunt corpus, suprà cujus dor-
sum aliquantulum primò progressum,
mox ad latera utrumque descendit, &
in innumeras arteriolas divisum, reli-
quas sinûs partes irrigat, exiguos tan-
tum ramulos quosdam ad internam
Nymphae cavernosam substantiam (a),
emittendo. Has arterias concomitan-
tur venae ad Hypogastricas redeuntes,
per anastomoses plerumque communi-
cantes, antequam ad latera similiter
deflectant, quod rariùs in arteriis ob-
servatur (b).

Arteriae;
Venae.

§. IX. Cum istis vasis, nervi etiam
decurrunt; respectu partium magni,
(c), qui ab Intercostalibus orti, quem-
admodum vasa per omnes sinûs par-
tes dein disseminati, ramos in cor-
pore Nymphae infigunt, tandemque
suprà Glandis superficiem in papillas
exquisitissimi sensûs, subtilissimâ tantum
mem-

(a) Regn. de Graaf, de Mulierum Organis,
cap. 3. Tab. 3. fig. 1. Amstelod. 1705. 8o.

(b) Idem, ibidem.

(c) Idem, ibidem.

membranulâ rectas, abeunt; Pari quoque ratione in Praeputiolo desinunt, unde nec ipsum tentiginis expers est.

Papillae
nervosae.

§. X. Simili enim artificio ac in cole virili, accedente orgasmo venereo, Nymphae corpus, Glans, nervosaeque papillae, turgent & arrigunt; Contractis scilicet Libidinosi Musculis, (§. VII.) contra ossa pubis arctius apprimuntur ambo crura, hinc venae comprimuntur, sanguisque ad Hypogastricas redeuns, intercipitur; Interim arteriae sanguinem adferunt, qui à distensis nuncque resistentibus venis accipi non potens, in cavis cellulis (§. v.) effunditur, has implet, distendit; Undè in totâ parte, species inflammationis fit cum calore, rubore, tumore, & erectione. Contracto simul musculo sphinctere Vaginae, quo Alarum, cellulosaeque substantiae Vaginae orificium ambientis, à *Graafio* Plexus retiformis dictae, venae etiam comprimuntur, omnes hae partes simul turgent, inter se enim communicant, ut evidenter apparet inflatione Nymphae, quâ Alae, corpusque cavernosum Vaginae etiam inflan-

flantur ; At musculus ille hâc ratione agens , Vaginae orificium necessariò arctat , parùmque introrsùm retrahit ; Sed cùm insertus sit corpori Nymphae , (§. VII.) ut puncto mobiliori , illam etiam introrsùm retrahere , hînc & Glandem ejus arctiùs colis attritui applicare debet.

§. XI. Cùm vero tota Glandis superficiès hirta sit papillis tunc temporis turgentibus , adeòque exquisitâ voluptatè capacibus , ut hoc respectû sibi pares in toto corpore vix habeant ; arcto hoc affriktû , momentum hoc acceleratur , quod brevem Epilepsiam vocabat *Democritus* : Reliquae scilicet partes ad conceptum requisitae in consensum trahuntur , Vagina tota riget , os Uteri paululùm dehiscit , valvulae ejus laxantur , Uterus ipse unâ cum suis productionibus Ovariis applicandis turget. At hujus consensûs necessitatem ad conceptum , illiusque causam hætenùs silentiò præterierunt omnes qui de usû Nymphae commentati sunt : Quis tamen ignorat , in foeminâ acque ac in mare , sine veneris orgasmo conceptum impossibilem esse ? Aucu-

petur in mare artificium naturae, ut facilius detegatur in faeminâ. Saepiùs didicere Practici, frequentissimam sterilitatis causam in viris, à simplici tantùm pertinaci Glandis flacciditate pendere, reliqua licet omnia optimè se habeant: corpore nimirum fungoso Urethrae flaccido manente, Glans turgere nequit, sentientes igitur ejus papillae collapsae manent, & orgasmus qui à earum sensibilitate dum modò arrigantur omnium exquisitissimâ pendet, impeditur, idèò quoque Natura cavit, ne harum arrectio cum turgescentiâ corporum Nerveo-spongiosorum collis synchrona esset, quod certè nullâ arrectione pejus foret malum, sed momentulo tantùm praeit orgasmum cujus causa proxima est: Pari ratione in foeminis irritatae Nymphae, papillae turgentelque, Hyſterici organi parrium convulsionem excitant, ut in hunc consensum veniant sine quo conceptus fieri nequit, & cum quo tam sensibiliter fit; ut foeminae ipsae solâ Naturâ edoctae, quae aliquoties conceperunt, interno certoque sensû, dijudicare valeant an conceptus futurus sit

fit nec ne; An igitur venerea voluptas usui Nymphae limites ponet? Hos, fateor, paululum remove voluit *Graafius*, sustentaculi sinûs muliebris officium Nymphae concedendo, sed cùm eo vix sentient, saltem hunc usum pro accidentali habebunt, qui Equarum, Vaccarum, Ovium, Canum &c. genitales partes examinarunt, quùm in iis, ut notavit *Cl. Morgagni* (a), Nympha sit in imâ locorum parte constituta, ideòque illas sustinere non possit.

§. XII. Ex dictis haftenùs, (§. III. Differentiae naturales juxta aetatem. ad XI.) situs, figura, magnitudo, substantia, fabrica, ususque Nymphae, in adultis, benè natis, non libidinosi intelligi potest, sed quoniam in câ mirae observantur differentiae juxta aetatem, tempus, naturam, & mores, ad morborum ejus intelligentiam pro maximâ parte cognitû necessariae, non erit inutile illas seorsim indicare; Itaque primò notandum venit, Nympham in foetibus humanis trium ioprimis qua-

(a) *Joh. Bapt. Morgagni, Adversar. Anatomic. Adv. 4. Animadv. 23 pag. 42.*

quatuorve mensium inter Labia vulvae ità prominere, ut colem perfectè mentiatur (*a*); Undè intelligitur cur omnes in hoc tempore abortus à matribus & obstetricibus masculini habentur: Talem servo foetum trimestrem cujus propendentis Nymphae longitudo, vulvae diametro ad minimum quadruplo major est, nec longitudine multò minor crassities videtur: Temporis verò successu labia magis magisque incrementa ità assurgunt, ut tandem Nymphae caput visum ferè fugiat, & hâc ratione usquè ad tertii lustri finem, quartive initium intrà sinum vix prominet, tunc nascente venere iterum emergit, illà discedente, rarò superstes rursus disparet, sic ut in vetulis, uti in tenerioribus puellis ferè penitus evanescat.

Juxtà
tempus.

§. XIII. Hanc autem in eadem foeminâ intra pauca momenta, mole augeri

(*a*) *Fred. Ruyschii*, Thesauri Anatomici 10. No. 82. pag. 19. *Amstelod.* 1729. atque Thesauri Anatomici 6. No. 51. ac. 54. pag. 34. *Amstelod.* 1724. *Johannis Fantoni*, Anatomiae Corporis Humani, Dissert. 9. pag. 181. *Augustae Taurin.* 1711. 4°.

geri rursusque minui posse (a), ex praecedentibus (§. x.) apparet, ideò non repetam. Ex iisdem quoque intelligi potest, cur in cadavere vix sensibilis evadat ut notaverat *Riolanus* (b); quod pulchrè illustrat *Helwigiana* observatio licet in casu praeternaturali, Nympha nimirum in Rustica Bavariae ad dimidii cubiti longitudinem pollicis crassa prominens, dissecta se tam contraxit ut digiti anteriorem articulum vix aequaret (c).

§. XIV. Et hae sunt naturales differentiae juxta aetatem & tempus (§. xii. xiii.) observandae. Praeternaturales nunc imprimis dicendae veniunt, quoniam ad partis Pathologiam propius pertinent; Et primò quidem in infantibus, usque adeò prominere Nympha quandòque visa est, ut in eundem inducat errorem, quem in foetibus (§. xii.) notavi; Hinc puellae pro pue-

Differentiae praeternaturales juxta aetatem.

(a) *Isbrandi de Diemerbroeck, Anatomes lib. 1. cap. 26. Ultraject. 1685. fol.*

(b) *Joh. Riolani, Anatomes sect. 5. cap. 38. Vide & Diemerbroeckii loc. citat.*

(c) *Theophili Boneti, Medicinae Septentrionalis, lib. 4. sect. 1. observ. 11.*

pueris toties habitae, obstetricum parentumque ignorantia tot fabulis de genere *Androgynorum* ortum dedere; Testes sint probatissimi Viri, *Graafius*, *Bartholinus*, *Drakius*, & praesertim exercitatus *Varolius* atque *Ruy-schius*: Reliquos tacebo quorum testimonium, judicio non tam benè fultum videtur.

In infantibus.

§. XV. Ille anatomicam descriptionem talis puellae dedit, quae *Delphis* recens nata, falsâ colis specie mas habebatur, in quâ deïn mortuâ, foeminina organa perfectè detecta sunt, à naturalibus tantùm praternaturali magnitudine Nymphae, diversa (a).

Similis puellae in *Fioniâ* natae, pueri speciem prae se ferentis mentionem facit *Th. Bartholinus*, quae masculinum nomen acceptum primò, cum foeminino deïn debuit mutare, quandò adultioris factae contracta Nympha verum patefecit sexum, quem paulò post par-

(a) *Regn. de Graaf*, de Mulierum Organis, cap. 15. tum & Tab. 23.

partus demonstravit (a).

Hoc idem coram vidit *Drakius*, in trienni Puellâ quae à parentibus pro puero, à reliquis pro Hermaphrodito, tenebatur (b).

Hoc denique semper viderunt *Varolius* (c), atque *Ruyschius* (d), qui in hanc rem saepiùs inquirentes Hermaphroditum verum nunquam invenerunt, sed quoscunque de hoc genere explorare ipsis contigit, Pseudo-Hermaphroditos appellandos esseprehenderunt, semper enim in his Nymphae caput extrà sinum propendens, virilem Glandem mentiebatur; Nec in puellis modò hoc animadvertit *Ruyschius*, sed & saepissimè in ipsis brutis, ut alibi figuris expressit (e). Quinque istis viris, *Laurentii* testimonium

(a) *Thom. Bartholini*, *Historiarum Anatomicarum Centur. 1. Hist. 65.*

(b) *Jacobi Drake*, *Anthropologiae Novae*, lib. 1. cap. 21. pag. 148. *London. 1727. in 8o.*

(c) *Constantii Varolii*, *Anatomiae*, lib. 4. cap. 4. pag. 98. *Francosurt. 1591. 8o.*

(d) *Fred. Ruyschii*, *Adversariorum Anatomico-Medico-Chirurgicorum*, *Decad. 1. No. 3. §. 18 pag. 22. Amstelod. 1717. 4o.*

(e) *Ejusdem*, *Thesauri Anatomici 8. Tab. 2. Fig. 5. pag. 32. Amstelod. 1727. 4o.*

nium (a), forsitan addidissem, sed oculatus ipse non loquitur.

In adul-
tis.

§. XVI. In Adultis verò quemadmodum in his Puellis (§. xv.) fallax hocce Phœnomenon nonnunquàm occurrere, optimae notae Auctores testantur, reliquos indicare sufficiet; illorum primus esto *Columbus*, qui exempla duo Nymphae colem mentientis nobis reliquit (b), unum in foeminâ defunctâ, alterum in Æthiopicâ vivente, demto solo Nymphae excessu, reliqua sexûs amabilis organa in utrisque reperit.

Ad duos tresque digitos in nonnullis mulieribus productam Nympham observavit *Fabricius* (c).

Illam minimum digitum longitudine & crassitie aequantem vidisse, scribit *Joh. Riolanus* (d).

Omninò parem vidit *Fantonus* *.

Talem

(a) *Andreae Laurentii*, Anatomiae Corp. Hum. lib. 7. quæst. 8. Paris. 1600. fol.

(b) *Reald. Columbi*, loc. citat.

(c) *Hieronimi Fabricii ab Aquapendente*, Operum Chirurgicorum, cap. 80. Patav. 1617. fol.

(d) *Johannis Riolani fil.* Anthropographiae, lib. 2. cap. 35. pag. 188. Paris. 1649. fol.

* *Joh. Fantoni*, loc. citat.

Talem sed paulò minorem descripsit *Tulpius* (a).

Similem vidit *Graafius*, à priore ex eo memoratâ diversam (b).

Multò majorem in pseudo-milite Ferrariae extincto detexit *Lanzonus* (c).

Detexit & *Saviardus* in binis virginibus, quas, anno 1692 calculum ut extraheret, secuit (d).

Verùm *Diemberbroeckius* hunc Naturae lusum ter ipse vidit & examinavit (e), tum in maritatâ muliere, tum in duabus aliis foeminis, quae titulo Hermaphroditarum, ambigui sexûs, pro praetio examen permittebant; In singulis certus est factus, ludere, non mutari Naturam.

§. XVII. Quem lusum Arabibus, Unde circumcisio
Æ- foemini-

(a) *Nicolai Tulpii*, Observationum Medicarum, lib. 3. cap. 35.

(b) *Regn. de Graaf*, de Mulierum Organis, cap. 3. pag. 135.

(c) *Josephus Lanzoni*, Animadversionum Medic. Anatomic. Chirurg. Animadv. 32. pag. 134. Ferrar. 1688. 120.

(d) *Nouveau Recueil d'Observations Chirurgicales*, par *Saviard*. Observ. 83. pag. 359. Paris. 1702. 120.

(e) *Libr. de Diemberbroeck*, loc. citat.

Ægyptiisque foeminis naturalem esse multi Auctores (a) asserunt, undè iis puellis adhuc, quicquid Nymphae immodestius prominulum conspicitur abscindi vel inuri debet, ad nimios futuros impetus, appetitusque veneris compescendos (b), & incommoda, quae postea dicam, praecavenda: Quod sine dubio apud hos populos Circumcisioni foemininae originem dedit, quae maribus lex est, foeminis verò decus (c), & honor. Hanc autem, resectione Nymphae saltem apud Abyssinas, fieri testatur *Cormesminus* (d), confirmat *Zimmermannus* (e), ex *Damiano à Goes*;

(a) *Johannis Veslingii*, Syntagmatis Anatomici, cap. 7. Discours Anatomiques de Lamy, Disc. 5. pag. 169. Bruxel. 1679. Ephemeridum Naturae Curiosorum, Decur. 2. Ann. 5. Append. pag. 63. *Thomae Bartholini*, Anatomiae, lib. 1. cap. 34. Idem jam olim de Ægyptiis mulieribus tradidit *Ætius*, loc. citat. Vide & *Strabonis* lib. 16.

(b) *Hieron. Fabric. ab Aquapendente*, loc. citat.

(c) *Gabrielis Sionitae*, de Orientalibus Urbibus cap. 15. Vide etiam *Sidi Ben Hali*, cap. de Circumcisione.

(d) Voyage d'Orient, de des Hayes de Cormesmin, in tractatulo de Religione Turcarum.

(e) In Dissertatione Lipsiae edita cui titulus Fiant non nascuntur Christiani.

Goes ; Nec Alis parcere cultrum asserit *Thevenottus* (a).

§. XVIII. Hic chorum testium adducere possem qui de Nymphâ colem aemulante, imò omni dimensione superante, longè mirabilia habent, an aequè certa? nescio : Integram enim fidem mirabilia verant. Ea tamen, quae, in *Boneto* (b), *R. à Castro* (c), *Joh. Michaëlo* (d), *Plazzono* (e), *Plempio* (f), *Rhodio* (g), *Schenckio* (h), *Sig. Schmiedero* (i), *Amb.*

Luxu-
riantis
Nym-
phae
plura
exem-
pla.

(a) *Voyages de Melchisedec Thevenot*, lib. 2. cap. 74. Paris. 1663. fol.

(b) *Theoph. Boneti Medic. Septentr. loc. citat.*

(c) *Roderici à Castro, De universâ Muliebrium Morborum Medicinâ*, lib. 2. sect. 3. atque 18. *Hamburgi* 1603. 40.

(d) *Johannis Michaelis, Praxeos Clinicae Generalis part. 1. libr. 5. cap. 2. in Operibus editis Norimbergae* 1688. 40.

(e) *Francisci Plazzoni, de Partibus Generationis*, lib. 2. cap. 3. *Patav.* 1621. 40.

(f) *Vopisci Fortunati Plempii, Fundamentorum Medicinae* lib. 2. cap. 9. pag. 174. *Lovan.* 1664. fol.

(g) *Johannis Rhodii, Observationum Medicinalium*, Centur. 3. *Observ.* 42. *Patav.* 1657. 80.

(h) *Johannis Schenckii, Observationum Medicarum Rariorum*, lib. 4. pag. 545. *Francofurt.* 1665. fol.

(i) *Sigismundi Schmiederi, de detestandâ puellae cujusdam salacitate*, *Observ.* 156. *Centuriae* 3. ac 4. *Ephemeridum Naturae Curiosorum.*

Amb. Stegmanno (a), *Wolf. Wedelio* (b) &c., de luxuriante Nymphâ traduntur, si praecedentibus (§. xiv. xv. xvi.) addantur, jam lucem deferent in miris illis de Androgynis commentis, passim apud Veteres & Recentiores reperiundis.

Hermaphroditorum prima origo in fabulis.

§. XIX. Si igitur fas esset de horum primâ origine aliquid conjicere, nonne quaerenda foret in Fabulis? Praetermissisque de his Astrologorum figmentis (c), fortè *Salmacidis* Nymphae, cum *Hermaphrodito* Ἑρμῆτις & Ἀφροδίτης filio, clari amores (d), fonsque (e) cui nomen dedit, fictionis prima essent monumenta: Libidinis vitium, non Naturae, sub Fabulae velo abscondere voluerant Antiqui sapientes, quod optimè intellexit *Strabo* (f); Sequentia dein secula libidinis vitium

(a) *Ambrosii Stegmanni*, de Curiosis Clitoridis annotatis, *Observ.* 112. *Miscellaneorum Curiosorum* Decur. I. *Ann.* 1.

(b) *Georgii Wolfzangi Wedelii*, *Compendii Praxeos Clinicae*, sect. 1. cap. 1. *Jenae* 1706. 40.

(c) Vide *Joh. Harduini* *Notas in Plinii lib. 7. cap. 3. pag. 375. Paris.* 1723. fol.

(d) *Ovidii Metamorphoseon*, lib. 4. fab. 11.

(e) *Strabonis Geographiae*, lib. 14. pag. 451. *Paris.* 1620. fol. *Ovidii*, loc. citat.

(f) *Strabonis* loc. citat.

vitium Naturae tribuerunt, nomenque *Hermaphroditi* turpibus *Μαλτάκοις* omnium primò proprium (a), (hinc & à *Platone* ἐν *Ὀνειδείῃ* ὄνομα dictum (b),) ad eus fictum transtulerunt; Quod maximè probabile fit, si consideretur *Adonis*, qui activâ cum *Venere* libidine, passivâ verò cum *Apolline* turpissimâ, *Hermaphroditi* nomen meruit (c). Nec huic sententiae obstant *Platonis* *Ἀρδεογόνου* (d), aequè fabulosi, ac *Leonis Hebraei* *Rabini Abarbanelis* filii ridenda commenta (e), quae tanto molimine cum illis conciliare conatus est; hætenùs enim utriusque sexûs, in primo homine complexi, monumenta desunt.

§. XX. Ultrà limites Naturae, Graecorum, deïn Romanorum longè pro-
Altera origo in historiâ Tribadum.

(a) *Suidas in Voce Ἑρμᾶφρόδιτος*. *Varini Phavorini Camertis* Lexicon Graecum. *Catulli*, *Opera cum notis Vossii*, pag. 113. *Jacobi Molleri*, *Discursus Juridici, Philologici, de Hermaphroditis, eorumque jure*, cap. I. pag. 145.

(b) *Platonis Convivii*, pag. 1185.

(c) *Ptolemaei Hephaestii*, apud *Photium*. pag. 485. *Basil.* 1561. fol.

(d) *In Convivio*, loc. citat.

(e) *Leonis Hebraei de Amore Dialog.* 3. *Venet.* 1564. in 12°.

vecta libido, *Orphaei*, *Thamyraeve*
 (a) mollium discipulorum catervae.
Tribadum genus addidit; Nunc falsa
 adunationis sexuum specie, facilis fuit
 error; & quod maxime notandum,
Plinius tot miras in Androgynos
 transmutationes tradens (b), illas vix
 unquam in maribus, in foeminis ferè
 semper observatas fuisse, dicit; Hoc
 licet non animadvertisse videatur Erudi-
 tus ejus Commentator (c), ille tamen
 non dubitat quin solo Nymphae in-
 cremento mutationes istae effectae sint,
 ut jam putaverat Doctus *Vossius*, qui
 „ Hermaphroditos veras esse mulie-
 „ res scripsit (d), à coeteris non di-
 „ screpantes nisi excessu membri quo
 „ viros imitantur .... nec dubitandum
 „ esse, quin istiusmodi quoque fuerint
 „ foeminae, quas in mares permutatas
 „ fuisse testatur *Plinius*.

Differen-
 tiae
 Nym-
 phae
 juxta
 mores.

§. XXI. Quod enim ibidem quo-
 que

(a) *Ludovici Caelii Rhodigini*, *Lectionum Anri-*
quarum, lib. 15. cap. 9.

(b) *Plinii* loc. citat.

(c) *Harduini* Not. in *Plin.* loc. citat.

(d) *Opera C. Valer. Catulli* Vide cum notis *Isaaci*

Vossii. pag. 113. Lugd. Batav. 1684 in 8°.

que *Plinius* ipse dicit, illas olim in prodigiis, nunc in deliciis haberi, vix suspicari finit, has esse diversas ab iis quae abusu grandioris Nymphae, turpibus amoribus claruerunt; De quibus nunc est aliquid dicendum, ut intelligatur in Nymphâ notabiles differentias, non modò juxta aetatem, (§. xii.) tempus, (§. xiii.) naturam, (§. xv. ad xviii.) sed & etiam juxta mores observari; In libidinosis enim repetita saepius lasciva contrectatio, facit in hac parte idem incrementum, quod sine libidinosis auxiliis Natura ludens alibi (§. xv. ad xviii.) faciebat: Cujus rei, vel è pueris castratis sumas licet documentum, eorum si à venere abstineant colis, cum reliquo corpore nunquam augetur; Hoc verum, quid melius evincet? quam harum foeminarum ipsa confessio, quae apud *Panarolum* (a), poterit reperi: Ipse enim vidit talem mulierem, cujus Nympha colem pueri duodecim an-

(a) *Dominici Panaroli*, Jatrologismorum seu Medicinalium Observationum Pentecoste in 4to. Libr. 4. Observatione 4. Romae 1652. in 4to.

annorum aemulabatur, totum hoc incrementum, lascivi digiti opus fatentem; Longè adhuc majorem in simili quoque confitente reâ *Stegmannus* (a), vidit.

Unde
Tribades

§. XXII. Sic ut dubitare non liceat, libidinis ignes hoc sibi pabulum quamvis à Naturâ denegatum efficere posse; Quod noverat jam proxima fabuloso-
rum temporum Antiquitas, adeo deinceps nota vocabula, φαθάλλειν, διαφαθαλάζειν (b), κλειτορμαίνειν (c), &c., condere coacta; Nec verosimile apparet primam *Sappho*, *Lesbiis* Matronis, flagitiosas Artes quibus turpe nomen sibi fecerunt, edocuisse; *Lucianus* hoc non tacuisset (d), & licet μεμιγμένα πύρι Φθέγγεται, ἡ δὲ τῶν μελῶν ἀναφέρει τὴν ἀπὸ τῆς καρδίας δεξιότητα (e), quis tamen credere posset, *Lesbium* sexum amabilem, repentè turpissimum evasisse? Flammam equidem *Lesbium*

(a) *Ambros. Stegmanni*, loco citato.

(b) *Isaac. Vossii*, loco citato.

(c) *Ruffi Ephesii*, loco citato.

(d) *Luciani Samosatensis Dialogi Meretricii*, Tom. 2. pag. 714. Salmur. 1619. 8o.

(e) *Plutarchi*, De Amore, pag. 762.

rum sub artus dimanantem sufflare potuit *Sappho*, non generare: Illa verò, minùs nota Medicis carminibus, quàm diagnosticis signis (a) quae in miro *Antiochi* morbo *Erasistrato* suppeditavit, Tribadum omnium quarum nomina ad nos pervenere, antiquissima est: Sex ejus Amicae (b). *Atthis*, *Telesippa*, *Megara* (c), *Erinna* (d), *Anactone*, *Cydno* (e), fortè & Discipulae *Anagora*, *Gongyla*, *Eunica* (f), iisdem ignibus arserunt; His minùs antiquae, *Demonassa* *Corynthia*, *Megilla* (g), *Philaenis* (h), *Bassa* (i), &c. similibus flagitiis clarae, obli-

(a) Ejusdem in *Demetrio*, pag. 907.

(b) Vim hujus vocis docet *Martialis*, lib. 7. Epigram. 69.

(c) *Suidas*, in voce Σαπφώ. De primâ harum meminist quoque *Terentianus Maurus*, De Litteris, Syllabis, Pedibus, & Metris. Paris. 1531. 4°. pag. 91.

(d) De hac *Eustathius Archiep. Tesselon.* in Commentario in *Homerum*, Romae 1550. in fol.

(e) *Ovidii Epistolam Sappho ad Phaonem* Epist. 15.

(f) *Suidae* loco citato.

(g) *Luciani* loco citato.

(h) *Martialis*, lib. 7. Epigram. 66. ac 69.

(i) Ejusdem, lib. 1. Epigram. 58.

oblitae veri sexus libidinis artificio (§. XXI.) masculum mentientis; ne quidem pro *Oedipo* aenigma facile reliquerunt, ubi nimirum vir nullus, ad ulterius fuisse.

Harum
duplex
genus.

§. XXXIII. Sed harum nomina recensendi taedet, quae in omni ferè seculo reperiunda catervatim numerari possunt; tantamque, jam à primis temporibus, libidinem minimè mirabuntur, qui *Milesiarum* viduarum impudicitias audierunt: Harum nescii *Aristophanem* (a) adeant; Ab eo discent jam tunc temporis duplex *Tribadum* genus fuisse; praeter enim primum illud *Lesbium* (§. XXI.) propriè hîc pertinens, alterum *Milesium* fortè dicendum extitit, à *Poëta Graeco*, optimè distinctum, cum in hocce proximum libidinis instrumentum non *Nympha*, sed ὁλίσ-
C fuerit; Hoc autem dilucidius verbis honestis exponendi summa difficultas, obicurarum esse jubet, jubet & multa alia tacere quibus heu! nimis eviden-
ter

(a) *Aristophanes*, in *Lystratâ*, pag. 543. vers. 31. 32. 33. *Basil.* 1548. in fol.

ῥιζονται αὖτε φύσιν, γαμῦμεναι τε, καὶ
 γαμῆσαι, quodque apud fidelissimum
Joh. Leonem Africanum, de mulieri-
 bus Fezzanis *Sabacat* cognominatis,
 habetur (a). Sed quod vix credere-
 tur, viduas ipsas decipere ausae sunt,
 & quod magis adhuc fidem excedit,
 illas decipere potuerunt (b); Humor
 pimirum ex lacunis circa extremum
 urinae meatum desinentibus, tum ex
Prostatis Bartholinianis (c), in libi-
 dine veneris profiliens, tantam veri
 speciem fraudi dare potest, ut ferè ne-
 cessarius error fiat, imprimis, si con-
 stitutione partium Nymphae proximus
 humor erumpat (d).

Luxu-
 rians
 Nympha
 sine libi-
 dine.

§. XXV. Finem hic facerem, si
 libido sola, incrementi Nymphae,
 causa esset; & inutile foret, fortè &
 absurdum de medelâ cogitandi ubi nul-
 la quaeritur, omnesque libidinis vires
 medelae resistunt: Malum tunc prae-
 sens, non igne, non ferro curatur,
 &

(a) Description de l'Afrique par Jean Leon
Africain lib. 3. pag. 161. Lyon. 1556. in fol.

(b) *Jaques Duval*, Traité des Hermaphrodi-
 tes &c. cap. 62. ac sequent.

(c) *Joh. Bapt. Morgagni Adversarii Anato-*
mici I. Tabul. 3. * * H.

(d) *Ejusdem Adversarii Anatomici* pag. 42.

& uti de Μαλτάχοις dicebat *Coelius* (a), in mente potiùs quàm in corpore haeret: Sed Nympha luxurians non semper est filia criminis, cùm in Utero materno, in incunabulis, in adultiore deïn aetate ipsius Naturae quandoque sit opus, imò testibus in re obstetricia exercitatissimis (b) partûs effectus nonnunquàm fuerit, causaque in difficili partû pessimorum symptomatum, ipsiusque mortis (c). Itaque in virgine castâ, uxore fideli, foemina parturienti, esse potest, & quantum priorum flagitiosas voluptates excitat promovetque, anxietatis, & doloris tantum molestiae, in his integris vitae creat.

§. XXVI. Legibus enim à Naturâ in corpore institutis a mente neutiquam pendentibus, ne quidem cognitis, prominentis Nymphae attritus solus mechanicus, quomodocunque fiat, organa tota Hysterica in orgasmum rapit

Causa
pessimo-
rum sym-
ptoma-
tum in
Virgini-
bus.

(a) *Cael. Aureliani* loc. citat.

(b) *Ephemeridum Naturae Curiosorum*, Decur. 3. Ann. 4. *Observ.* 112. *Isbr. de Diemerbroeck* loco citato.

(c) *Pratique des Accouchemens par Pcu*, lib. 1. cap. 11. pag. 179. *Paris. 1694. 8o.*

rapit, undè perpetua ferè tentigo (a), quae ignem alendo in sinû proprio licet invito harum infoelicium foeminarum, illas urit lentè, consumit, enecat; Tristes earum querelas apud *Diemerbroeckium* (b), & imprimis apud *Zacut. Lusitanum* (c), videatis; Hicce notabili exemplo docet, quàm sint inanes in Automaticis motibus compescendis, maximi virtutis conatus; Illorum saepissimè triumpho tantò splendidiores evadunt, parque resistentiae victoria, non leves dolores, sed uterinos furores post se relinquit; Hinc Nymphae, vicinarumque partium phlogosis miserando exitû insignis (d).

Summae
molestiae
in viro
nuptis.

§. XXVII. Sed si pudicarum virginum querelis, conquerentium etiam conjugum vox dolens misceatur, major medelae necessitas apparebit; Nuptiarum enim proxima finis, Naturae Le-

(a) *Ibr. de Diemerbroeck, loco citato.*

(b) *Ejusdem loco citato.*

(c) *Zacuti Lusitani, Praxis Medicae admirandae lib. 2. Observ. 91. Amstelod. 1634 80.*

(d) *Thomae Bartholini, Epistolarum Medicinalium, Centur. 3. Epistol. 94.*

Legisque communem scopum irritum, facientis obstaculi ablationem jubet. Huic jussu obsequiosi Antiqui *AEgyptii* omnia haec mala virginum nondum nubilium; Nymphae refectione praevertēbant (a), nec malo pejus erat remedium, ut recentiora dein exempla saepius demonstrarunt; Teste enim *Æthiopica Columbi* (b), non dubium est quin carius adhuc ab optimis uxoribus, legitimi amplexus mariti, titulusque matris redimerentur; Nympham autem mole nimiam, istis amplexibus, istique titulo, insuperabile saepius obstaculum fuisse, Libri ferē omnes *Medico-Legales* testantur (c), foeminaeque *Hamburgensis à R. à Castro* descripta (d), historia confirmat. Quantum verò foret obstaculum, si praeter naturam mutata, ossesceret Nympha, docet exemplum illius in ama-

(a) *Actii* loco citato.

(b) *Realdi Columbi*, loco citato.

(c) *Hermanni Friderici Teichmeyeri*, *Institutionum Medicinae Legalis vel Forensis &c. cap. 14 §. 2. Jenae 1723. 4º. Pauli Zacchiae, Quaestionum Medico-Legalium Tom. 2. lib. 7. Titul. 1. Quaest. 9. Lugdun. 1673 folio.*

(d) *Roder. à Castro*, loco citato.

amatoriis certaminibus vulnera pessima facientis, quam in formosâ nonariâ ad *Olaüm Borrichium* vidisse scribit *Thom. Bartholinus* (a).

Ipsiûs-
que mor-
tis in par-
turienti-
bus.

§. XXVIII. Tandem si virginum conjugumque questibus, gemitus ad-
dantur parturientium, quis non exopta-
bit remedium? Hos verò gemitus saepe
auditos, in difficili partû saepius fece-
runt luxuriantis Nymphae compressio,
distentio, disruptio, strangulatio, gan-
graena, unde mors ipsa (b).

Mali re-
medium.

§. XXIX. Pro istis igitur teneris
puellis (§. xiv. & xv.) castis virgi-
nibus, (§. xxv. & xxvi.) viro nuptis,
(§. xxvii.) atque parturientibus, (§.
xxviii.) cujus apparatus formidolo-
sis harum oculis crudelis videtur, le-
nimen imperat humanitas; Verùm haec
ipsa abditissimos artis recessus rimatur
incassum, ut aliquid lenius inveniat,
quàm quod antiqua Ægyptiorum, Prin-
cipumque seculi quarti Medicorum
Chirurgia docuit; quùm ad hunc usque
diem nemo horum qui de Nymphae
mor-

(a) *Thom. Bartholini*, Epistolarum Medici-
narium, Centur. 3. Epistol. 69.

(b) *Peu*, loco citato.

morbis scripserunt, *Paulo* (a), ne quidem excepto, ab *Aëtio* descriptae (b) methodo, boni quid addiderit, vel in eâ mutarit; Ipse vero *Aëtius* antiquissimam *Ægyptiorum* methodum descripsit, illique calculum apposuit; Hâc inter Recentiores, *Fabricius* (c), *Zacut. Lusitanus* (d), *Dionysius* (e), *Solingenius* (f), &c. feliciter usi sunt; Illam, non paricum successû, deseruerunt *Sennertus* (g), *R. à Castro* (h), &c, quorum curandi methodus caudae, non Nymphae propria esse videtur.

§. XXIX. Vetustissima itaque & simplicissima curatio Chirurgica *Nymphotomiae* nomine insignis; reliquis recentioribus tutior, facilius quoque institui & tolerari potest; Haec apud

- (a) *Pauli Aeginetae* loco citato.
- (b) *Aetii* loco citato.
- (c) *Hieron. Fabricii ab Aquapendente* loco citato.
- (d) *Zacuti Lusitani*, loco citato.
- (e) *Cours d'Operations de Chirurgie par Dionis*, pag. 196. *Bruxell.* 1708. in 8°.
- (f) *Cornelii Solingenii*, *Manualium Chirurgiae Operationum &c. Part. 3. cap. 27.*
- (g) *Danielus Sennerti*, *Practicae Medicinae*, lib. 4. part. 1. Sect. 1. cap. 2.
- (h) *Roder. à Castro*, loco citato.

apud Ægyptios toties repetita sic instituebatur (a); Virginem in sellâ locabant, affidensque retrò robustus adolescens, brachia sua poplitibus puellae subiciebat ad ejus crura integrumque corpus regenda; Tunc Chirurgus ampliori forcipe Nympham corripuens, hanc manû sinistrâ extraducebat, dextrâ verò propè forcipis dentes resecebat, mensuram resectionis eandem, quam in amputatione columellae, servando; Maximè tunc commendata ad Hoemorrhagiam sistendam Pharmaca, topicè adhibebant; Omni autem Pharmaco hîc efficaciorum fasciarum usum ignorasse videntur, quâ simplici contrâ ossa pubis arteriarum compressione, pro lubitu Chirurgi, sine ullo malo subsequente symptomate, sanguinis fluxum cohibent: Huic antiquae methodo adjecit modò *Fabricius* partis constrictionem cum filo, sensûs hebetandi causâ, antequam culter applicetur. Reliqua à Chirurgo faciunda doctrina vulnerum docet.

SI

(a) *Aetii* loco citato.

S*I* Lesbios fuisset Galenus qui usum habuit pro fine, nonne de Nymphâ tacere debuisset, aut dicere, illam à Naturâ foeminis fuisse datam, ut Tribades fierent? Vel si Aegyptius ut igne cultrove auferretur?

Cum fugaci voluptati tantas illecebras dederit Natura, ut pudicitiam, famam, graviditatis molestias, partûs dolores, vitae periculum, ipsumque Deorum timorem vincat; Nonne Natura Legi, Lexve Naturae opposita videtur? Utramque ferè componet, qui modò noverit Hominem, à Cive bene distinguere.

Et ille solus aptus judex est potentis impetûs Naturae, quatenûs novit limites, quos ultrâ citràque nequit consistere; Hinc Faustinae condonando, Chrysidem condemnabit, impatiensque Lesbiarum libidinum quas respuit Natura, automatici ejus impetûs effectis lacrymas non convicia dabit.

Est

Est enim in homine aliquid anonymum, ut potè homini ignotum, in illo vivente faciens evogari, simplicissimum fortè, effectis tamen compositum apparens, sapientibus inprimis notum, quasi sapientiae invidum, aemulum, victor; quod certo respectu Hominis Magister, sed Civis Tyrannus, annorum ferè 6000, interrupta nunquam experienciâ, contranitentem ipsum hominem pellere, cogere, observatum est.

F I N I S.

